Nr 1
16e JAARGANG

10 F IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

IS KID ORDINN BANG VAN DE BLAUWE TERREUR?

Lees pagina 36 en 37

Piroton 60

DE STER

Driekoningen, Driekoningen,
geef mij een nieuwe hoed...
zo zongen vroeger de kinderen, die een grote zelf gemaakte ster lieten ronddraaien en van deur tot deur hun vrolijke en pittige liedjes zongen. Het is een gebruik dat helemaal of toch bijna helemaal is uitgestorven. Misschien mag je echter je vrienden en vriendinnetjes uitnodigen op Driekoningenavond en hen vergasten op lekkere wafels of op een grote taart... Ik hoop dat je de boon vindt, hoor, en dat je heel veel pret maakt!

Kuifje

ALL right, Sir!... Ja, ja, ik heb het begrepen. U kan er op aan! Ik zal er voor zorgen!

Inspecteur Parker lei de hoorn neer, stopte een van zijn twaalf pijpen, die op zijn schrijftafel tussen de stapels dossiers en paperassen slingerden en schraapte zijn keel. Hij schraapte altijd zijn keel wanneer er iets was dat hem niet beviel of waarover hij zich zorgen maakte.

— Is er wat aan de hand? vroeg Lionel Links terwijl hij opkeek uit een lijvig dossier.

Lionel Links was student in de rechten, zoon van een magistraat en deed enkele maanden stage bij Scotland Yard. Men had hem toevertrouwd aan de zorgen van inspecteur Tom Parker. Men mocht wel zeggen dat hij bofte, want Parker was een knap inspecteur.

— Och, het is niet zó erg, hoor! Herinner je je nog dat je morgenavond bij mij thuis voor het diner was uitgenodigd?

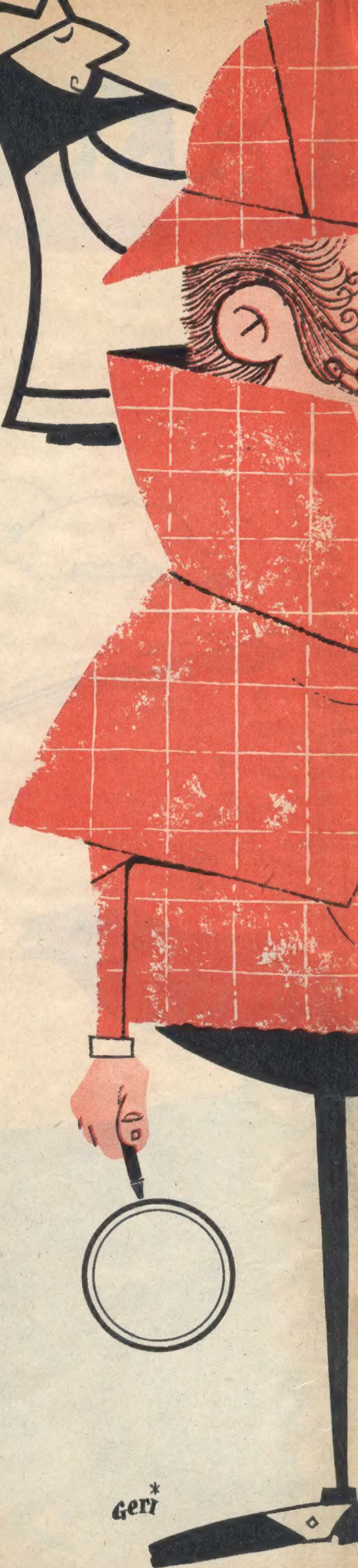
— Of ik dat nog weet! Mevrouw Parker heeft me gezegd dat zij wafels zou bakken om het Driekoningenfeest te vieren...

— Mijn beste jongen, de grote baas, Sir Oliver Nattcher, heeft ons zo even een karweitje gegeven voor morgenavond. Ex-koning Wenceslas III en zijn kozijn, groothertog Danilo, hebben besloten hun goud en hun juwelen uit Bern over te brengen naar de Bank van Engeland...

— Dat is erg mooi van hen! Zij hebben dus het grootste vertrouwen in de degelijkheid van het British Empire en de stevigheid van de safes in onze banken!

— Ja, dat kan wel, maar Sir Oliver vreest een hold-up en heeft ons de opdracht gegeven de twee kistjes, die uit het vliegtuig zullen geladen worden en in een gepantserde auto naar de bank gevoerd, te bewaken... In plaats van lekker warm bij het open haardvuur te zitten, zullen we op de tarmac van het vliegveld staan!

— Dat zal wel niet heel de nacht duren

DRIE-KONINGEN-AVOND

Verhaal door Yves DUVAL

en misschien is mevrouw Parker zo vriendelijk een wafel voor ons warm te houden...

De volgende avond stonden Parker en Links op het vliegveld. Zij hadden de kraag van hun jas opgezet, want er blies een nijdige wind en een fijne regen striemde hen in het gelaat.

— Daar komt-ie ! zei Parker.

Men hoorde nu duidelijk het geronk van het zwaar viermotorig vliegtuig, dat over het vliegveld cirkelde en daalde. Enkele minuten later stond de grote, glanzende metalen vogel reeds op de betonnen landingsbaan.

Een chauffeur en twee helpers gekleed in een donkerblauwe uniform met gouden knopen, haalden uit de flank van het vliegtuig twee houten koffertjes en zetten ze in hun wagen. Nadat zij de deur zorgvuldig hadden gesloten, groetten zij de twee agenten van Scotland Yard door een kort tikje aan hun pet en stapten dan in hun wagen die pijlsnel verdween in de donkere nacht.

— Onze taak is volbracht, zei Links.

— O.K. ! antwoordde Parker en hij keek even op zijn uurwerk. Negen uur... Kom, stap vlug in. Dan komen we nog net op tijd thuis om ons deel van de wafels te krijgen.

Nauwelijks zaten zij in de kleine sportwagen van de inspecteur of daar kwam een grote zware zwarte limousine op hen toegereden. Ze maakte een bocht en stopte met veel remgeknars naast hen. Een lange, magere man met een zwarte stijfdeftige bolhoed op kwam uit de wagen gesprongen.

— Waarachtig ! dat is Sir Oliver Nattcher ! zei Parker.

— Wel ? vroeg de grote baas van Scotland Yard.

— Alles is glad verlopen, Sir, zei Lionel Links.

— Maar neen, man, dat is niet waar ! Vóór mijn aankomst op het vliegveld en op twee mijlen van hier, werd de auto van de bank overvallen. Men heeft de drie bankbedienden zo net gekneveld en zonder kleren in een gracht gevonden. De kerels die de koffertjes hebben meegenomen waren drie gangsters die de uniformen van de ongelukkige functionarissen hadden aangetrokken !

— Maak u daarover geen zorgen, Sir Oliver, antwoordde Parker glimlachend. Zij hebben ook valse kistjes meegenomen...

— Valse kistjes meegenomen ? Maak geen praatjes, man !

— Het is de waarheid, Sir. Ik had die hold-up voorzien. Gisteren heb ik naar Bern getelefoneerd om te zeggen dat ze vier kistjes van hetzelfde gewicht in het ruim van het vliegtuig zouden zetten, twee echte en twee valse, twee met goud en juwelen... en twee gevuld met hagel...

— En wat is er gebeurd met de échte koffertjes ?

— Die zitten in de bagagekoffer van mijn wagen !

— Niet mogelijk ! Parker, jij bent de sluwste inspecteur van Scotland Yard !

— Ik ben al twintig jaar in dienst, Sir, en ik ken mijn mannetjes. Dat doet me er echter aan denken, dat ik er goed zou aan doen het slot van mijn koffer te laten maken. Dat is nu reeds vijf of zes maanden stuk...

— Het slot ? Dus de eerste beste knul kan je koffer open doen en met vijftig miljoen pond sterling aan de haal gaan ?...

— Sir Oliver, herinnert u zich wat wijlen Sherlock Holmes altijd zei : Indien je een voorwerp goed wil verbergen, laat het dan maar slingeren zodat iedereen het zien kan... Sir, hebt u geen lust in lekkere wafels, wafels zoals men er alleen op Driekoningen bakt ? Stap dan maar in !

Sir Oliver en de jonge Lionel Links lachten hartelijk.

— Baas, dat heb je weer eens netjes voor elkaar gebracht en het zou niet meer dan eerlijk zijn, dat jij de boon van Driekoningen zoudt vinden !

JARI en het

VAN DEZELFDE AUTEUR KAN JE LEZEN

PLAN Z

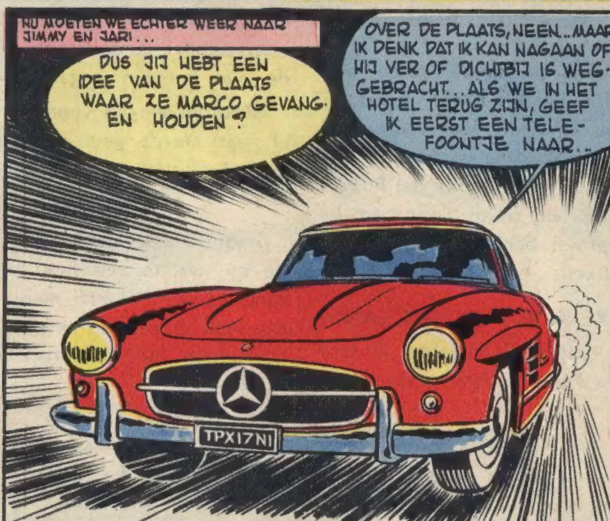
DOOR RAYMOND REDING

Marco tracht te ontsnappen, maar Freddy lost een schot...

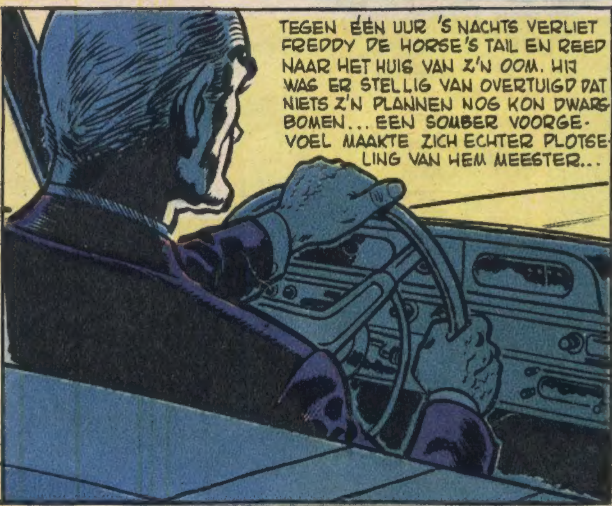

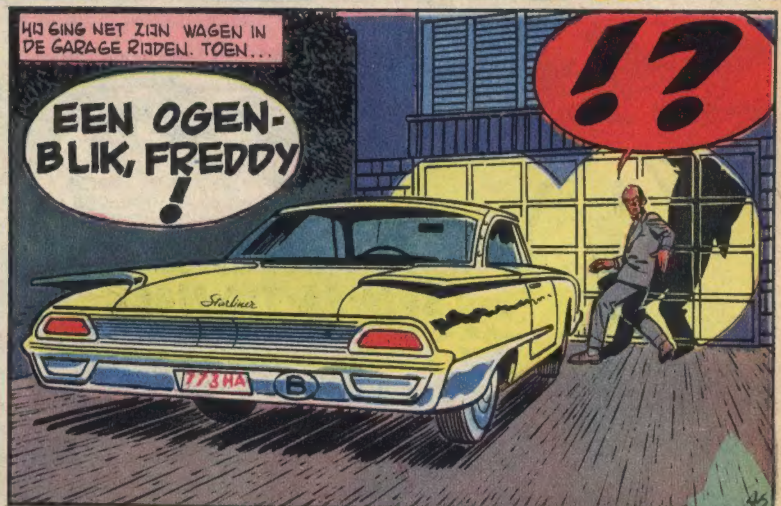

« M. VINCENT VRIEND DER ARMEN ».

(Wordt voortgezet.)

Hallo, Hallo, hier Luc Varenne

EEN BELGISCHE PREMIER EN DE SPORT

TWEE jaar geleden werd de nieuwe building waarin de redactie van Kuifje is ondergebracht plechtig ingewijd !

Iedereen die uit het Zuidstation van Brussel stapt, kijkt regelrecht op het moderne gebouw waarboven een enorme lichtreklame van Kuifje met z'n vriend Bobbie draait. Brussel kreeg er op die dag ook een nieuwe laan bij, die Paul-Henri Spaaklaan werd gedoopt. Die heuglijke dag roept bij me een andere prettige herinnering op, die ook iets te maken heeft met dezelfde oud-premier, Spaak.

POESKE SCHERENS IN PARIJS...

Het gebeurde in het Parc des princes te Parijs. De Belgische wielrenner Jef Scherens — toen 38 jaar — betwistte zijn zevende titel van wereldkampioen. Dat was in 1947 en Scherens had slechts één rivaal, de Fransman Totto Gérardin. Totto was er nog nooit in geslaagd de regenboogtrui te bemachtigen. Dat kwam omdat hij van dezelfde leeftijd was als de Belg Scherens — het nationale Poeske — die hem steeds te vlug af was.

Tijdens de eerste ronde won Gérardin het en dacht al dat hij het nu eindelijk voor elkaar had gekregen. Tijdens de tweede ronde, net op het ogenblik dat Poeske gaat spurten, snijdt Totto hem de weg af en bereikt als éérste de eindstreep.

POESKE KRIJGT ER VAN LANGS

De renleider had echter de fout van de Franse renner gezien. Zijn overwinning in de tweede rit werd geannuleerd.

Wat er toen volgde wil ik liever niet schrijven... De toeschouwers die over het kookpunt heen waren, gooiden met alles wat hen onder handen kwam naar Poeske, die niet wist wat hem overkwam.

De inrichters vergaderden eenmaal, tweemaal en nog eens opnieuw... Gérardin was woedend en wilde de derde ronde niet rijden.

Ik stond daar met m'n micro in m'n hand en trachtte het Belgisch publiek op de hoogte te houden van hetgeen er gebeurde.

Minuten gingen voorbij... doch er was steeds geen wereldkampioen !

EEN BRIEFJE

Radio Brussel gaf me een seintje om me te vertellen dat m'n zendtijd onderbroken moest worden voor de eerste minister, P. H. Spaak, die een toespraak moest houden.

Ik gaf dit bericht aan m'n luisteraars door en zei hen dat ze er beter aan deden van naar hun premier te luisteren.

De sportliefhebbers hadden natuurlijk liever de verdere perikelen van de Wereldkampioenschappen gevolgd ...!

Net op het ogenblik dat ik de micro wou opbergen, kwam er een tegenbericht ! De eerste minister zat ook op hete kolen en wilde ook graag éérst weten of Scherens al of niet aan zijn zevende titel van wereldkampioen zou toe komen.

— Mijn toespraak zal beter onthaald worden indien de Belgen weten dat Scherens Gérardin verslagen heeft, moet hij er aan toegevoegd hebben. P. H. Spaak moest nog 20 minuten wachten, doch het Belgisch Poeske stelde hem niet teleur, hij werd voor de zevende maal wereldkampioen, zuivere snelheid.

LEUK OM OP TE DANSEN !

ONDER de titel « hits » krijgen we een leuk 45-toerenplaatje dat ons in een prettige dansstemming brengt. Jack Scott, The Ravens, Sandy Nelson en Toni Fisher hebben de hoofden bij elkaar gestoken om ons op 'n Juke Boxrecital te vergasten dat helemaal niet gek klinkt. De meeslepende stem van Jack Scott kweelt de slow « What in the world come over you ». The Ravens doen een beroep op « concrete geluiden » om het karakter van hun slow-rock « A hole in the middle of the moon », nog meer kracht bij te zetten. In « Teen Beat » ontketent Sandy Nelson zijn slagwerkfurie... en slaat er raak op los ! Naar onze mening koos Tony Fisher een vreemde begeleiding voor z'n « The big Hurt ». (Top RANK TEP 121)

EEN PRAATJE BIJ EEN PLAATJE

publi-art

De Zilveren Vlam

Door Paul Cuvelier

Koenraad bezong de schurkenstreken van Arnold de Zwarte en werd prompt in een kerker geworpen...

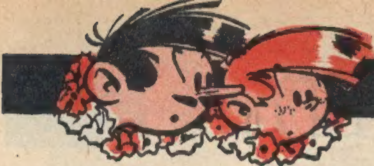

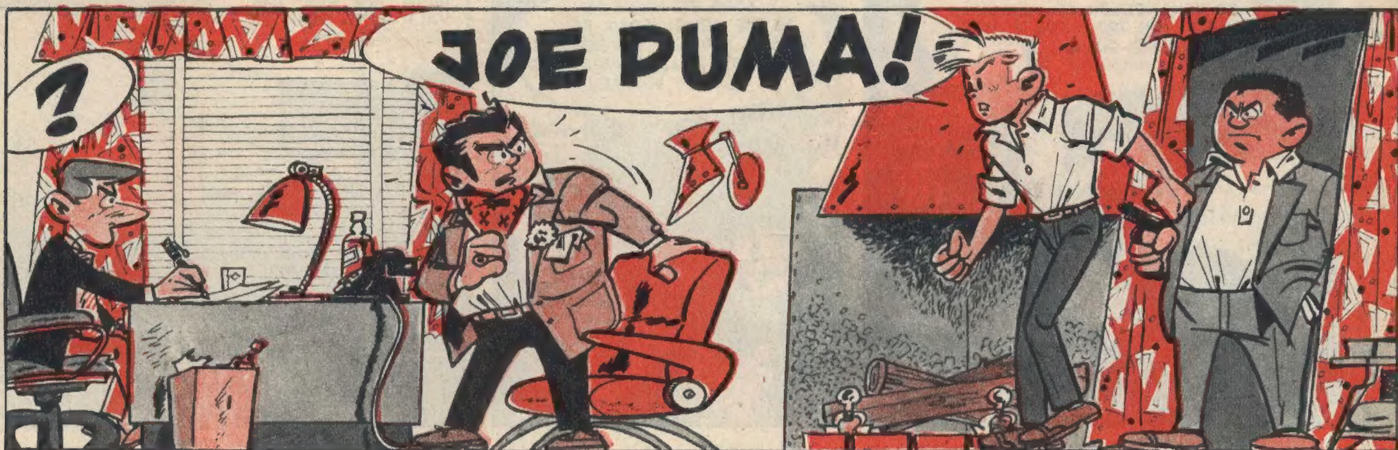

(Wordt voortgezet.)

PANIEK IN'T

Rock wenst te weten wie schuld heeft aan de ongelukk

PARADIJS

EEN AVONTUUR VAN

ROCK DERBY

DOOR GREG

...le op Halahaki gebeuren en ontmoet een oude kennis...

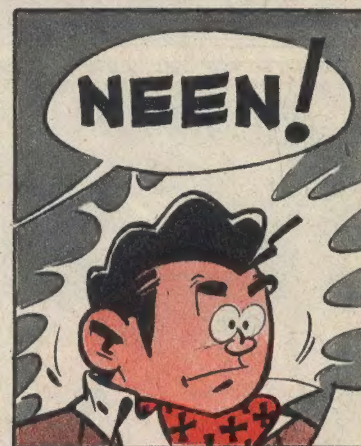

(Wordt voortgezet.)

DE NIEUWE AVONTUREN
VAN HASSAN EN KADDOER

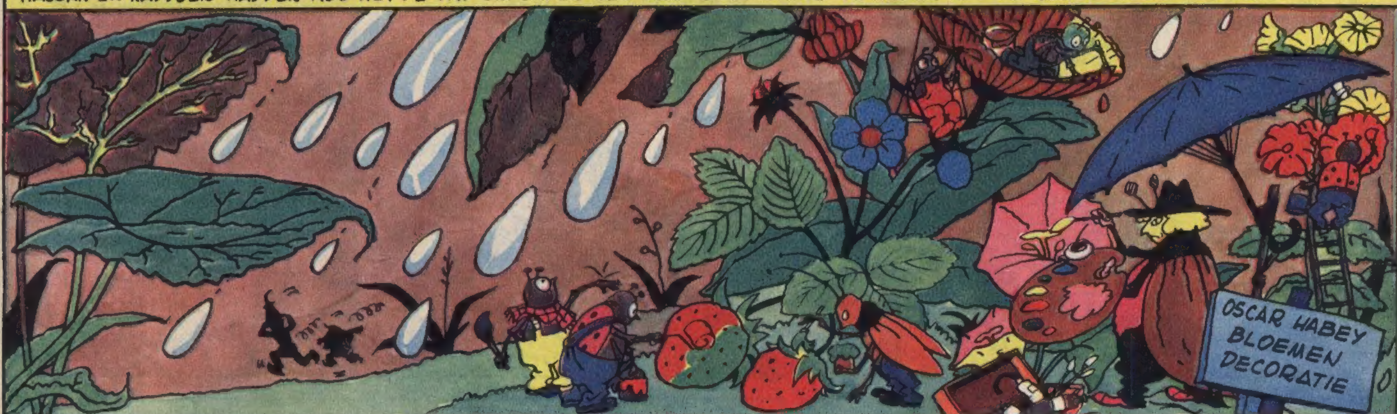
DE HEK

Hassan en Kaddoer zijn niet groter meer dan een vlieg.

SENTOER

DOOR JACQUES LAUDY

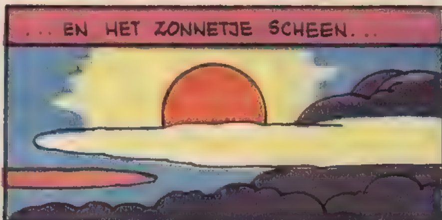
Een druppel water is voor hen een ware zondvloed...

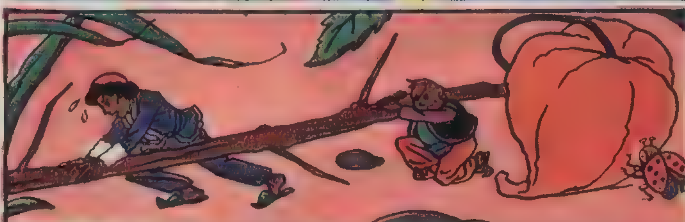

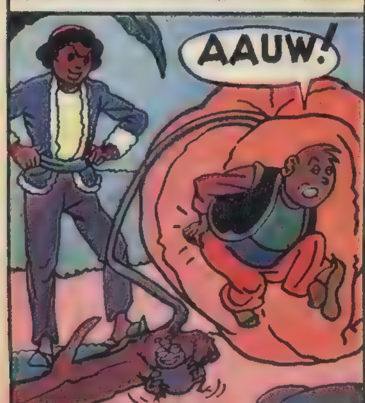

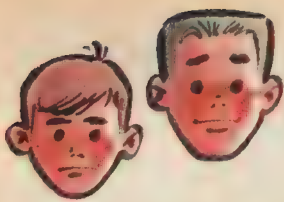

de Pioniers van

Bob, de zoon van de bekende detective Tom Biglaw, heeft een geheime boodschap ontvangen. Hij meent dat ze afkomstig is van een schoolkameraadje, maar zó zeker is dit toch ook weer niet. Tom Biglaw van zijn kant luistert naar het verhaal van Helena Joss, die er door onbekenden toe gedwongen wordt al haar bezittingen binnen de vijf dagen te verkopen... zo niet zal ze haar dochter, kleinzoon en schoonzoon nooit meer weerzien...

VIJFDE HOOFDSTUK

WIJ lopen even tot bij Bart Learning en indien we zien dat er nog licht brandt, dan bellen we... Learning is toch een oude trouwe vriend van vader ! zei Bob.

Zij liepen naar de westzijde van de stad. Daar stond de villa van Bart Learning met een klein laboratorium. Onderweg kwamen zij voorbij de helverlichte uitstalramen van de Pan Australian Airways. Bob bleef staan en keek naar binnen, waar enkele passagiers in gezellige fauteuils wachtten tot een autocar hen naar het vliegveld zou brengen. Een stewardess met een bundeltje papieren in de hand ging van de ene reiziger naar de andere.

— Maar dat is waar ook ! Er is de check-list !

— Wat bedoel je daarmee ? vroeg Jimmy.

— Wel, de passagiers hebben toch hun plaats gereserveerd en hun naam werd op een lijst geschreven. Zie je, de stewardess roept de namen af. Een exemplaar van de lijst blijft hier in het kantoor van de maatschappij. Dus is het mogelijk te weten met welk vliegtuig Minnie vertrokken is. De stewardess kijkt even de lijsten in en ze zegt het je meteen !

— Ja, maar meen je werkelijk dat ze het ons zou zeggen ?

— Ik ben er heilig van overtuigd. We moeten alleen maar een reden vinden die goed klinkt !

— Goed. Gaan we binnen ?

— Neen, nu is er niemand meer op het kantoor. We doen dat morgen wel !

Ze kwamen eindelijk aan de villa van de Learnings. De blinden waren niet gesloten en het bureau van professor Learning helder verlicht. Er liep een man op en neer vóór het venster en Bob herkende die man dadelijk. Het was de geleerde zelf...

— Kijk, dat is Bart Learning ! fluisterde Bob zijn vriend toe.

— En wat ga je nu doen ?

— Ik bel. Hij weet dat men het licht van op de straat kan zien, dus zal hij het niet wagen ons vóór een gesloten deur te laten staan.

— Jij gaat binnen. Ik wacht hier op je.

— Ja, ik denk dat ik best alleen ga. Hij kent je niet. Je vindt het toch niet erg eventjes te moeten wachten ?

Er verliep een ruime poos tussen het ogenblik dat Bob op de bel drukte en het moment dat de deur werd open gedaan. Een man verscheen op de drempel en vroeg :

— Wat wenst u ?

Die man was gekleed als een kamerknecht en Bob was er zeker van, dat hij hem nooit te voren in het huis van de Learnings had gezien !

— Ik wou graag de professor spreken !

— Ja maar, ja maar...

— Ik ben Robert Biglaw. Wees zo vriendelijk me bij de professor aan te melden.

De kamerknecht mompelde iets tussen de tanden en zei ten slotte op plechtige toon :

— Indien de jonge heer me wil volgen...

Bob herkende onmiddellijk het keurige nette huis van de professor. Zijn vader beweerde dat Mrs Biglaw méér dan zes uren per dag aan de schoonmaak besteedde...

— Het verwondert me niet dat zij een kamerknecht heeft geëngageerd. Nu reist zij naar Europa in de overtuiging dat haar huis tijdens haar afwezigheid netjes zal blijven, dacht Bob.

De kamerknecht ging professor Learning verwittigen en leidde de jonge bezoeker dan in het bureau.

— Mijn jonge vriend Bob, zei de geleerde, hoe maakt uw vader het ?

Bart Learning droeg een witte schort, net alsof hij zo pas uit zijn laboratorium kwam. Bob kreeg de indruk dat er achter dat hoog voorhoofd en onder die massa wit haar een groot geheim schuil ging en hij dacht bij zichzelf :

— Hij vindt het niet prettig dat zijn vrouw en zijn dochter op reis zijn gegaan !

Mijn vader maakt het uitstekend, dank u, zei Bob luidop.

De geleerde scheen verstrooid en ongeduldig. Het was alsof het bezoek van Bob hem stoorde en hem afhield van een drukke bezigheid. En nochtans, er lag niets op het bureau. Geen notaboekje, geen velletje papier en ook

de zondvloed

Roman door G. BAYARD
Geïllustreerd door BERCK

geen dossier. Bob had toch duidelijk gezien dat de geleerde enkele minuten te voren op en af vóór het venster had gewandeld

— Hoe maken Mrs Learning en Minnie het ? vroeg Bob en bekeek de professor scherp.

Ho ja, ja, ja...

— Suzanna vertelde me dat u hen naar de luchthaven hebt gebracht...

De professor schrok en bekeek Bob vragend.

— De luchthaven ? Ho ja, natuurlijk... Ze zijn naar Europa gereisd. Het is thans het seizoen, nietwaar ?

Bob herinnerde zich dat de assistent eveneens had verklaard dat het « het seizoen was ». Hij deed alsof hij erg verbaasd was.

— Naar Europa ? Zo maar opeens naar Europa ? En daar heeft Minnie me geen woord over gerept toen ik haar de laatste keer heb gezien... Wanneer was dat ook weer... vorige zaterdag...

Die opmerking scheen Learning niet te bevallen en hij antwoordde ietwat korzelig :

— Toen wist ze er ook nog niets van ! Haar moeder en ik hebben er slechts een paar dagen geleden over beslist... We wilden haar verrassen, begrijp je ?

Bob voelde zich op zijn ongemak. De toon waarop de professor die woorden zei klonk zo vals, zo vreselijk vals en bovendien kon hij niet verbergen dat het gesprek hem dwars zat.

— Dan zal u een hele tijd alleen zijn, professor ?

— Hoe ? Ho ja, ja, ja, natuurlijk... Maar ik heb mijn werk...

Bob had de indruk dat er iets zonderlings gebeurde. Het scheen wel alsof de professor nu pas wakker werd. Zijn ogen die tot op dat ogenblik dof waren, begonnen te schitteren. Hij maakte een gebaar met de hand dat echter niets betekende en zei dan op stille, effen toon :

— Ik heb zoveel dingen te bestuderen op dit ogenblik. Ik heb inderdaad besloten me naar de microbiologie te oriënteren, dat is zoals je weet de wetenschap van het uiterst kleine. Over het uiterst kleine hebben we nog veel te leren, het is zeer boeiend. Natuurlijk komt daar ook de microchemie bij te pas, de micrografie en de micrologie... Maar de inspanning is gering in verhouding tot de vreugde die ik smaak wanneer ik me in mijn studies verdiep.

Bob vroeg zich af of professor Learning nog wel helemaal normaal was ? Over zijn werk praten was zijn gewoonte niet. Bob dacht :

— Misschien is die arme man overwerkt...

— Vermits ik reeds vertrouwd ben met de microfysica is mijn werk tamelijk eenvoudig, vervolgde prof. Learning.

Bob was langsom verbaasder. Ten slotte stotterde hij :

— Natuurlijk, u hebt geen tijd om u te vervelen ! Maar he... blijft Minnie lang in Europa !

Bart Learning fronste de wenkbrauwen en het was net alsof hij een berekening maakte :

— Ten minste drie maanden.

— Drie maanden ? Oef ! Dat is lang ! Wanneer ik het aan papa vertel, zal hij er aan houden u af en toe bij ons te eten te vragen !

Er gleed een vreemde glimlach over het gelaat van de geleerde.

— Dat is vriendelijk. Indien ik me verveel of indien ik een beetje vrije tijd heb, dan zal ik je vader opbellen !

De zeer ernstige en bijna ontroerende toon waarop deze woorden werden gezegd ontging Bob niet.

— Doe dat, professor. U weet dat wij u steeds graag als gast zien komen ! Mijn vader zou zeggen : voor een vriend is er altijd een plaats aan tafel !

— Ik weet dat je vader een goede vriend is. Dank hem dus van mijnentwege. Zeg hem wat ik op dit ógenblik doe en vertel hem verder maar alvast, dat ik even zal aanlopen wanneer ik tijd heb.

En opnieuw viel het Bob op hoe ernstig de professor was. Hij begreep dat de bezoektijd ten einde was. Hij stond op en bemerkte toen pas dat er dikke zweetdruppels op het voorhoofd van de geleerde parelden. Het was net of de brave man was eensklaps véél, véél ouder geworden. Bob nam afscheid en werd door de kamerknecht tot aan het tuinhekken begeleid.

— Lieve hemel ! Wat ben jij lang weggebleven ! riep Jimmy uit.

— Minnie en haar moeder zijn heus naar Europa vertrokken. De prof vertelde het me zo even en ze zal drie

maanden wegblijven ! Dus... zullen we even geduld moeten hebben alvorens we zullen weten « waarom » zij die geheime boodschap en het lint naar mijn vader stuurde !

— En ga je morgen naar de Pan Australian Airways ?

— Ik zie niet wat het ons zou kunnen opleveren, maar papa zegt altijd dat men de dingen liever tweemaal moet nagaan dan één keer... We moeten zelf even verifiëren wat we tot op dit ogenblik weten.. en dit zelfs wanneer we geen enkele reden hebben om te veronderstellen, dat Bart Learning jokt ! Morgenochtend lopen we samen naar het kantoor van de maatschappij. Kom me afhalen... Ik vind wel een voorwendsel om de stad in te gaan.

De jongens liepen nog een eindje samen op. In de havenwijk nam Jimmy afscheid. Hij woonde daar. Bob keerde alleen naar huis terug.

* * *

Tom Biglaw was nog niet thuis toen Bob in de livingroom kwam. Suzanna hoorde hem en riep op strenge toon :

— Waar ben jij zo lang geweest ? Kon je niet een beetje vroeger naar huis komen ?

— Zeur maar niet, Suzanna, ik ben vroeg thuis ! Kijk maar, papa is er nog niet !

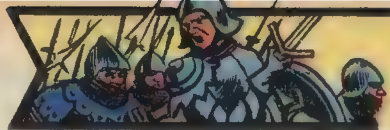
Suzanna lachte. Zij wist wel dat Bob graag met zijn vriend Jimmy door de stad kuierde. Ze wist dat de jongens eerlijk en recht voor de vuist waren en daarom was ze niet echt boos wanneer Bob wat laat naar huis kwam.

Alvorens onder de wol te kruipen, schreef Bob de feiten van de dag op een steekkaart. Hij noteerde ook zeer zorgvuldig het gesprek dat hij met Bart Learning had gehad en hij haalde een woordenboek te voorschijn om even te kijken wat de geleerde woorden die de professor had gezegd, eigenlijk betekenden.

— Oei ! Oei ! Dat lijken me zeer ernstige studies... Neen, de oude prof zal geen tijd hebben om zich te vervelen ! fluisterde hij terwijl hij het dikke boek toeklapte.

(Wordt voortgezet.)

De nieuwe avonturen van
de WITTE RUITER
door L. en F. Funcken.

DE VERKOCHTE

ALS JE VAN SPANNENDE AVONTUREN HOUDT,

KROON

Johan van Dardemont is raadsheer geworden van prins Renato...

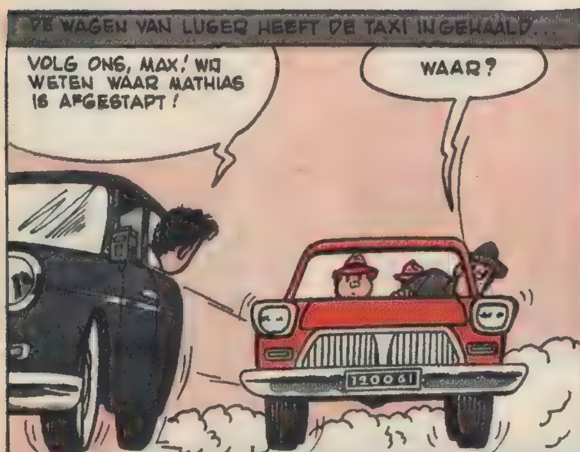
(Wordt voortgezet.)

EEN AVONTUUR VAN DE FAMILIE PIETERSEN

DOOR Anjo

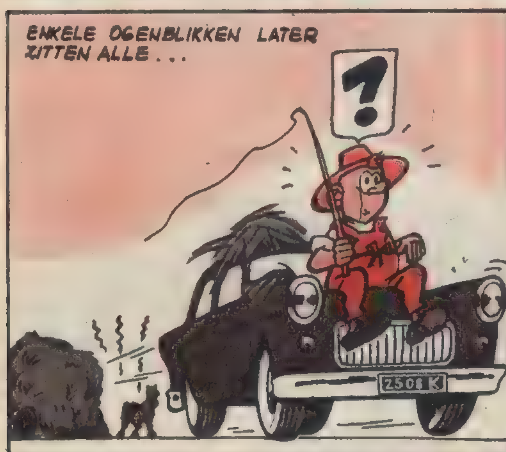
Plannen

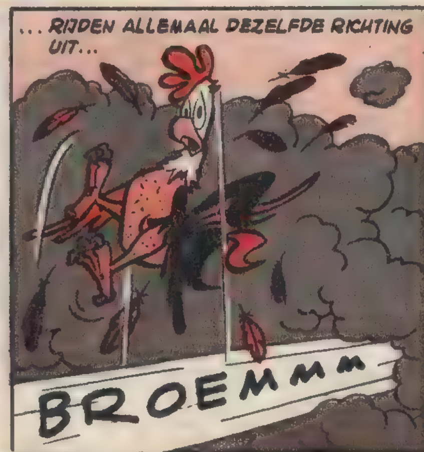

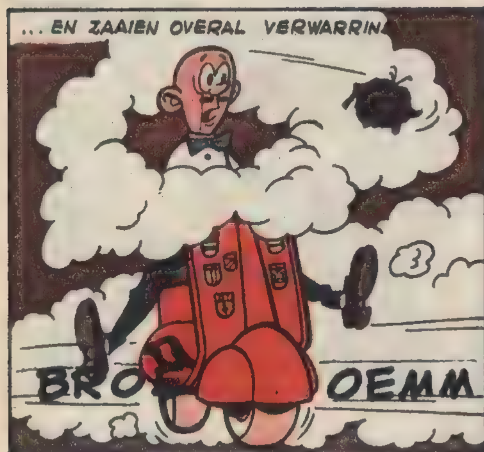

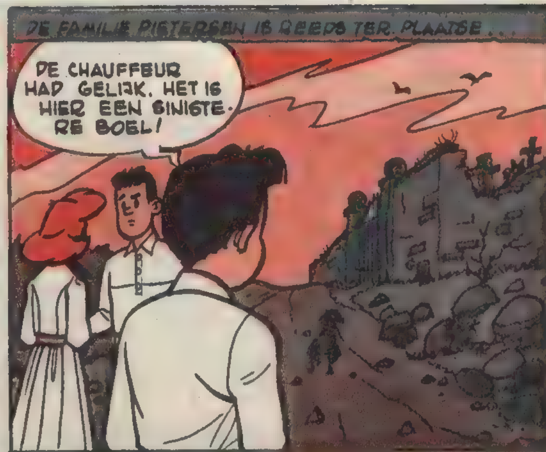

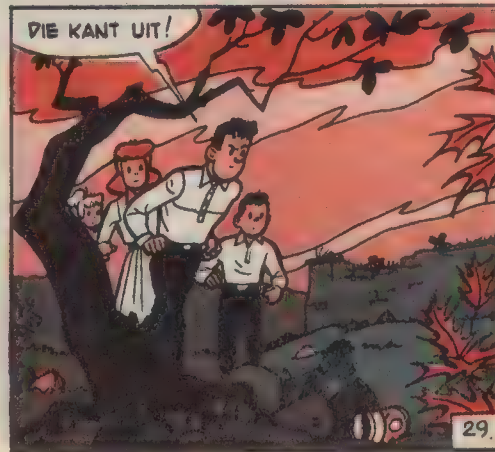

jacht

Piofje heeft het spoor van Mathias ontdekt...

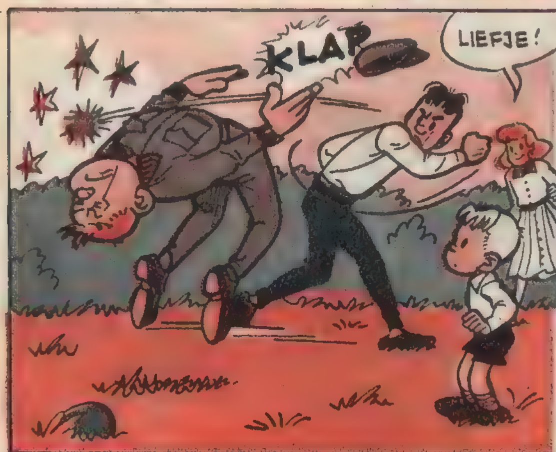

SAN MIGUEL

TER ERE

De fiesta van TORREMOLINOS

Dit ezeltje vervoerde zeker in z'n hele ezelsbestaan nog nooit zo'n leuk paartje ! Het jongentje kijkt ons wat schuw aan, doch de blonde Carmen-in-de-dop toont zich reeds zeer bewust van haar charme !

TOEN ik voet aan wal zette te Algeciras in Andalusië, maakte ik voor het eerst kennis met het zuidelijk gedeelte van het Iberisch schiereiland. In deze kleine havenstad aan de golf van Gibraltar, met zijn kleurige straatjes en zijn strelende flamenco-muziek, kreeg ik de eerste staaltjes van de schitterende folklore van dit land.

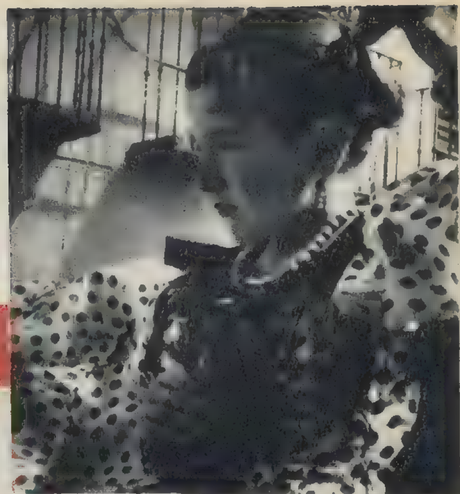
Voor vader, zonen en het ezeltje is het feest vandaag ! Iedereen zet z'n beste beentje voor en is trots. De vader op z'n zonen, de zonen op hun prachtige costumes en het ezeltje op de gelukkige [illegible] die hij op z'n rug draagt.

HET diepblauwe water had een scherpe geur van zout en zeewier en wees er op dat de Atlantische Oceaan niet ver af lag. Een visser trok zijn netten op en haalde er een enorme inktvis uit die stuiptrekkend zijn lange armen op de warme kadestenen uittrok. In de openlucht-cafeetjes liepen de kelners aanhoudend over en weer met grote glazen « Tapas », een erg zoete wijn. Straatventers liepen overal rond en trachtten hun manden met garnaal, bloemen en worsten aan de man te brengen.

Om hier te geraken, had ik een nogal vermoeiende busreis van twee uren achter de rug, in een oud vehikel dat puffend langs de hobbelige bergwegen voortsukkelde. Het landschap dat zich voor me ontplooide was echter zo adembenemend mooi dat ik er m'n pijnlijke rug door vergat. De heuvelachtige vlakte bestaat grotendeels uit een kaal steppengebied, met hier en daar grote aanplantingen van olijfbomen. Langs de zandige kuststreek reden we voorbij een paar mooie strandmeren waar bosjes dennenbomen omheen stonden. De geweldige rotsmassa van Gibraltar tekende zich prachtig af tegen de azuurblauwe hemel. Andalusie is het land waar het westen en het oosten in elkaar vloeien. De overblijfselen van het oude Moorse rijk uit de XI[e] eeuw zijn nog overal aanwezig en maken de grootste aantrekkelijkheid uit van deze streek. De Arabieren spreken over dit land als een Eden, en de schrijvers spreken er over als het Eldorado.

Toen ik het vissersdorpje Torremolinos, aan de voet van sierra de Mayas, bereikte, bemerkte ik aanstonds dat ik volop in de feestroes van een fiesta was terechtgekomen. De huizen gingen schuil achter de bloemversieringen en de venters boden hun geurige jasmijn en rozen aan. Iedereen liep kriskras door de straten en overal klonk het gejoel van de uitgelaten menigte. De « guardias civiles » hadden alle moeite om de feestvierende bevolking opzij van de hoofdweg te doen lopen. Dadelijk zou de processie van San Miguel, de heilige patroon van Torremolinos, die de onuitputtelijke bron liet ontspringen, voorbij trekken.

Ik gaf m'n koffertje in bewaring aan een gezellige cafébaas en liet me door de jubelende feestroes meeslepen. Ik keek m'n ogen uit op al die lachende, zongebruinde gezichten van de Andalusiërs die hun nationaal kostuum hadden aangetrokken. Voetje voor voetje slenterde ik verder, jongelui in koetsen, open rijtuigjes of parmantig op een ezeltje gezeten, trokken me voorbij. De kleine meisjes en jonge dames droegen met bloemen

Dit jonge dametje is erg trots op haar fel gekleurde sjaal en haar met bloemen versierd kapsel.

versierde kammen in hun gitzwart haar en lange glinsterende oorsieraden. Sommige tokkelden op hun tamboerijnen of klepperden met hun kastanjetten. De jonge mannen droegen allemaal een zwart pak en een breedgerande hoed en hadden hun guitaren bij. Er scheen geen einde aan de stoet te komen, zelfs de ossen die de feestwagens trokken waren getooid met bloemen en papierstroken in bonte kleuren.

Een oude visser vertelde me het ontstaan van dit vrolijke feest :

— Heel de week vieren we het feest van San Miguel, de patroon van Torremolinos. Vandaag is het de dag van de pelgrims. De stoet die je hier ziet voorbij trekken gaat naar de bron. Vanmiddag heeft er een stierengevecht plaats en vanavond kan je overal de flamenco horen zingen en zien dansen. Gisteren was het de dag van de beiaard en de verlichting en wij hebben de koningin van het feest al verkozen.

Ik zag nog nooit zoveel mooie en kleurige jongelui bij elkaar als hier. De strookrokken van de meisjes staan wijd open, de brede mouwtjes zijn met kant versierd en zij dragen grote geborduurde sjaals in felle tinten.

Jullie precies vertellen aan wat ik m'n hart in dit vissersdorpje verloren heb, kan ik niet ! Was het aan de smalle straatjes met de witte gevels waartegen de rode geraniabossen opklimmen ? Aan de blijgezinde kinderen in hun leuke klederdrachten, of aan de meeslepende muziek van de flamenco ? Ik kan het jullie niet zeggen, doch dit schilderachtige dorpje zal ik nooit vergeten. Wie een onvergetelijk schouwspel wil meemaken moet maar eens zelf in het dorpje gaan kijken tijdens de feestweek van San Miguel.

L. L.

HET IS NOG NIET TE LAAT... MAAR HET IS HOOGTIJD !

Neem deel aan de GROTE PRIJSVRAAG georganiseerd door ANTIVRIES POLAR

Details over deze prachtige prijsvraag heb je reeds gelezen in de jeugdbladen KUIFJE, ONS VOLKSKE en ROBBEDOES van 16 november 1960. Je antwoord moet vóór 15 januari om middernacht toekomen bij IVAC, Linthoutstraat, 37, Brussel 4.

Voor 100.000 F prijzen !

— een T.V. toestel ACEC
— een bandopnemer ACEC
— een radio voor auto ACEC
— een radio met transistors ACEC
en 250 vulpennen LE TIGRE !

OPGELET ! Er werd een speciaal geschenk voorzien voor alle deelnemers !

De mooiste wagens voor 1961

LORAYMO : koetswerk ontworpen door Raymond Loewy op de frame van een Lancia Flaminia.

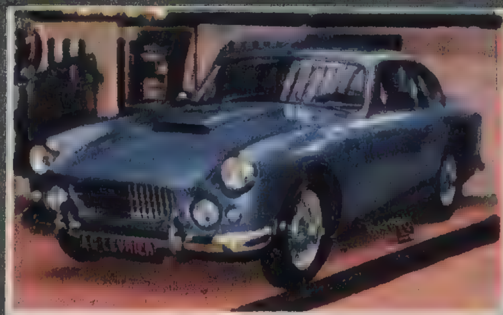

CHEVROLET Corvair, Special : In de lijn van deze wagen herkennen we dadelijk de vaardige hand van Farina.

IN de autonijverheid gaan technische vooruitgang en esthetica meestal hand in hand. De liefhebbers van racewagens willen niet alleen een auto hebben die pijlsnel over de wegen schiet, zij eisen ook dat de lijnen van het koetswerk sierlijk en elegant zijn.

Wij stellen jullie de foto's voor van enkele sportwagens die wij mooi vinden. Natuurlijk zijn er nog een heleboel andere fraaie modellen op de markt : misschien komen ze een volgende maal aan de beurt.

AC Levrier : een nieuw model met een Bristol-motor, 6 cylinder. Cylinderinhoud 1971 cc, 125 PK. 185 km per uur.

ALFA ROMEO Giulietta Sprint Special : 1290 cc. 2 bovenliggende nokkenassen, 105 PK, 210 km p. u.

ALFA ROMEO 2.000 Spider : Vier cylinders. Twee bovenliggende nokkenassen. 105 PK, 160 km. p.u. — 1975 cc.

Prototype van de MISMAQUE met buisframe en carrosserie in plastic. Motor Citroën 2 PK versterkt tot 26 PK. Gewicht : 360 kg. Snelheid : 135 km p/u.

FIAT Abarath 1.000 cc, 91 PK, 205 km per uur : een prachtige volbloed. Technisch zeer keurig verzorgd.

MASERATI 3500 G.T., zescylinder-motor, 3485 cc, 246 PK, 230 km per uur.

OPEL Rekord, met een nieuwe en fraaie carrosserie, 1488 cc (52 PK, 125 km per uur) of 1700 cc.

LOTUS Elite : carrosserie uit plastic en glasvezels. COVENTRY-CLIMAX motor, 1216 cc, 75 PK, 190 km per uur.

FACELLIA, de Benjamin van de Franse sportauto's. 4 cylinders, 1647 cc, twee bovenliggende nokkenassen, 115 PK, 182 km per uur.

VOLVO Sport P. 1800 : viercylinder, 1780 cc, 100 PK. Vooraan schijfremmen.

De open wagen LANCIA Appia, viercylinder-motor in V, 1090 cc, 48 PK, 135 km per uur.

FERRARI Scaglietti : Nieuw model met kortere frame, 12 cylinder, 2953 cc, 240 PK, 240 km p. u.

aan boord van de "Willem Barendsz"

Een walvis

IEDER jaar opnieuw heerst er bij het begin van de winter een ongewoon koortsachtige drukte in een van de grote havens van de Nederlandse Dok en Scheepsbouw Maatschappij in Amsterdam. Met man en macht wordt dan gewerkt om de Willem Barendsz, Nederlands eerste traanfabriek en voornaamste walvisvaarder, op tijd de deur uit te krijgen voor zijn grote winterreis naar de koude poolzeeën. Vrachtwagens met aardappelen, groente en fruit rijden dan af en aan, afgewisseld door de vleesauto's, de bakkerskarren, de meelwagens en andere voertuigen die voedsel voor maanden komen brengen en zich in lange files op de kade opstellen.

OOK het schip zelf gonst in die tijd van de bedrijvigheid. Werklui, gewapend met emmer en bezem zwermen uit over de dekken en verblijven van het gigantische schip om het nog een laatste schoonmaakbeurt te geven. Lang zal het echter niet duren of het dek zal weer te vet en te glibberig zijn om erop te lopen, of de bloedspatten zullen weer op de railing zitten en de buitenkant van het schip zal weer rood gekleurd zijn door de kolkende poolzee, rood van het vele bloed van de honderden walvissen, wier reusachtige kwabbige lijven dan dagelijks in de « fabriek» worden gesjord.

ROMANTISCH MAAR... VIES !

De walvisvaart : een van de meest romantische, maar misschien ook een van de meest vieze beroepen, die men als zeeman kan kiezen. Toch gaat er een zekere bekoring van uit, getuige de vele brieven die de rederij voor de walvisvaart in Amsterdam jaarlijks ontvangt. Overal komen die brieven vandaan. Uit het buitenland zooals Duitsland en Noorwegen, de meesten komen uiteraard uit Nederland zelf. Vooral onder de Friese plattelandsjongens uit het hoge noorden van ons land blijkt veel animo voor de walvisvaart te bestaan. En ook onder de bevolking van de waddeneilanden zoals Texel, Vlieland, Terschelling en Ameland. Zij zijn in feite de oudste walvisvaarders van Nederland. Zij hebben Nederland op het gebied van de walvisvangst een vooraanstaande plaats bezorgd. Zij waren het die er ieder jaar weer opnieuw op uit trokken, ondanks het risico dat zij liepen, vrouw en kinderen nooit weer te zien door scheurbuik, besmettelijke ziekten en ongelukken, die toen nog aan de orde van de dag waren op het weinig hygiënisch schip. Die tijden zijn echter veranderd.

Er staat geen oude harpoenier meer op de voorplecht van een wankele sloep, die in uiterste concentratie met zijn ogen de horizon afzoekt en pas rust heeft, als de zee rondom hem roodgekleurd is van het walvisbloed.

De moderne harpoenier zoekt op de schreeuw « waal » van de man in het « kraaiennest » ergens hoog in de mast van het schip, met zijn verrekijker de horizon af naar het « fonteintje » om met behulp van het vizier en het kanon een walvis de dood in te jagen.

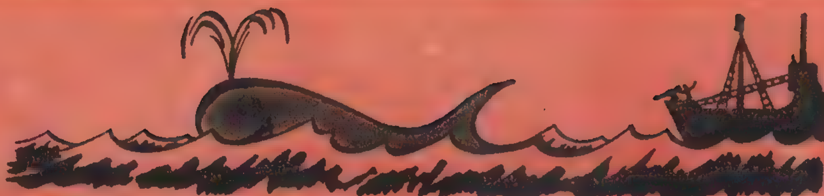
Lange tijd heeft de Nederlandse deelname aan de walvisvangst stilgelegen. Bijna honderd jaar, tot 1946 heeft het geduurd voor men weer naar de Zuidelijke IJszee trok.

Over die tocht van '46 is indertijd veel te doen geweest. Het schip, de verbouwde Noorse tanker « Pangasia » voldeed niet : het was een oud schip zonder de accomodatie die voor een drijvende fabriek als de « Willem Barendsz » een eerste vereiste is.

NAAR HET POOLIJS TOE...

Ieder jaar opnieuw vaart de « Willem Barendsz » uit om weer een portie traan en walvisvlees te gaan halen, dat wij niet kunnen missen. Op de dag van het vertrek wordt niets meer aan het schip gedaan, zodat heel vroeg in de morgen de ankers kunnen worden gelicht. Vier

aan de baak !

of vijf sleepboten trekken het gigantische schip door het Noordzeekanaal naar IJmuiden. Zij vormen een veilige loodsdienst voor de imposante boot, die in de binnenlandse vaarten en kanalen natuurlijk moeilijk te wenden is. Eenmaal buiten de grote sluizen van IJmuiden, gaat het schip op eigen kracht verder.

Eerst wordt dan Trinidad aangedaan ; daar wordt gebunkerd. De matrozen komen er nauwelijks aan wal, want vertier is er bijna niet. Na Trinidad stoomt men op naar Kaapstad. Daar duurt het oponthoud veel langer. Dat is ook een echte stad en tevens het laatste, wat men van de bewoonde wereld te zien krijgt. Hier leeft men zich dus nog even uit voor de verre trip gaat aanvangen. Hier voegen zich ook de dertien jagers bij het moederschip. Aan de bemanning wordt nog een grote groep Zuid-Afrikanen toegevoegd.

Wanneer de trossen echter dan worden losgegooid zullen de matrozen vele maanden geen land meer zien, dan wordt koers gezet naar kouder streken, de Zuidelijke IJszee, waar puntige ijsbergen een vertrouwd beeld zullen vormen en waar het « extra-truitje », zoals de stuurman van de « Willem Barendsz » het noemde, voor de dag gehaald wordt. Dan zit een kleumende uitkijk de horizon af te speuren naar spuitende fonteintjes. En wanneer hij die ten slotte ontdekt heeft kan de jacht beginnen, een jacht die soms fel is en erg tijdrovend, want een honderd-tons walvis kan een grote snelheid ontwikkelen en geeft zich niet zo maar gewonnen. Wanneer een dergelijk exemplaar echter langszij komt drijven, halen de jagers hem ook met een zichtbaar gevoel van tevredenheid binnen. Door een opening achter in het schip, een soort « slokdarm » wordt het opgepompte lijf van de walvis naar boven getrokken, waar de uitbeners reeds met het mes in de hand klaar staan om hun vieze karweitje te beginnen. Het dier wordt in enorme moten gesneden en terwijl het gulpende bloed het vette en stinkende dek op een slagveld doet lijken, wordt onder in de ruimen de traan reeds uit de moten gekookt in reusachtige ketels. Daar, in die ruimen, is het helemaal geen harden van de walgelijke stank. Een van de traanstokers vertelde echter dat men er wel aan went. Hijzelf stonk ook een uur in de wind ! Maar overal aan boord van het schip zijn zindelijke moderne wasplaatsen, waar de bemanning zich naar hartelust kan wassen en zoveel water gebruiken als zij maar wil, want een speciale installatie aan boord kan als het moet per dag een miljoen liter zeewater omzetten in drinkwater en dat spoel je niet zo maar even weg.

VAN HET WATER NAAR VADERS ERF

Bijna zeven maanden zijn de matrozen van huis. Maar, wanneer zij dan ook eenmaal weer aan wal stappen zijn hun beurzen goed gevuld met klinkende munt. Daar kunnen zij als het moet een half jaar lang op teren. Maar dat doen de meesten niet. De Friese plattelandsjongens trekken weer naar vaders erf, waar in de zomer ook nog wel een centje valt te verdienen en de Amsterdamse jongeren racen weer dagelijks vrolijk en wel op hun helgekleurde knalpotten naar fabriek of werkplaats om daar de rest van het jaar te slijten.

De grootste moeilijkheid op zo'n lange tocht is misschien wel de ontspanning. Zat men in 1946 over dit probleem nog met de handen in het haar, thans lost men deze moeilijkheid aardig op. Behalve dat er een bibliotheek is met ruim 1200 boeken, waar men zich een aardig tijdje mee zoet kan houden, worden er iedere week twee films gedraaid van zeer uiteenlopende soort. In de Tropen, waar de film tijdens de zwoele nachten op het dek gedraaid wordt, kiest men bijvoorbeeld zoete romantische films, terwijl aan de pool, waar de recreatiezaal als filmzaal dienst doet, knallende cowboy's de boventoon voeren. Natuurlijk is het moeilijk met zo'n film de wensen van 450 man tegelijk in te willigen, maar niemand slaat een film over, er is toch niets anders te doen.

EEN BAL OVER BOORD !

Op de heen- en terugreis worden er dekspelen gehouden, zoals volley-, handbal, enz. Per reis gaan er zo'n zeven à acht ballen over boord. Zij blijven enige tijd als witte stipjes voortdobberen op de onmetelijke zee. Vanuit de radiohut worden iedere avond platen uitgezonden, ook naar de jagers, zodat wanneer de matrozen 's avonds aan hun dagelijks potje kaart bezig zijn, zij boven een luid schallende Elvis Presley uit moeten schreeuwen, willen zij duidelijk maken. dat zij « sans » bieden of dat die en die bepaalde kleur troef is. Voetbalwedstrijden door het nationale Nederlandse elftal gespeeld worden, wanneer dat mogelijk is, op band opgenomen en 's avonds weer uitgezonden. De halfjaarlijkse derby tussen Nederland en België missen zij dus niet ondanks dat zij duizenden kilometers weg zijn.

Een van de weinige dingen, die nog het zelfde zijn als tijdens de éérste beruchte na-oorlogse tocht, is de rantsoenering van sterke drank. Nog steeds krijgt ieder lid van de bemanning twee borrels per week en twee flesjes bier.

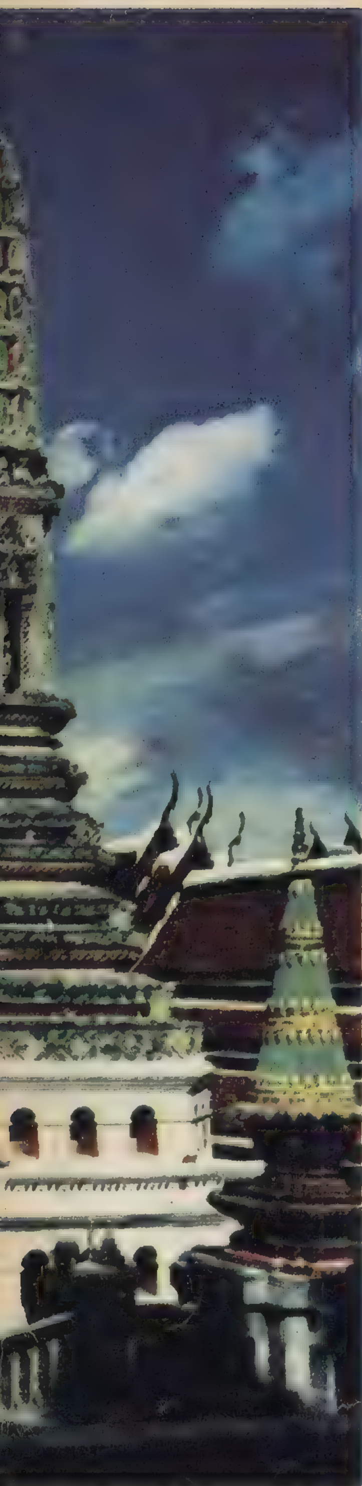
De cijfers van de jaarlijkse vangst zijn voor wie het voor het eerst hoort, verbluffend. Wanneer de grote drijvende traanfabriek na zeven maanden weer voor de sluizen in IJmuiden ligt hebben de sleepboten, die het schip veilig landinwaarts moeten loodsen een heel wat zwaardere sleep. Want dan zijn de koelkasten onder in het ruim propvol met wit walvisvlees en zijn de grote tankreservoirs tot aan de rand toe gevuld met de vitaminerijke stroperige gele vloeistof, die traan heet. Dan ligt ook het gehele voorruim volgestouwd met zakken vismeel, dan leven in de zuidelijke IJszee zeker 2400 walvissen en een paar honderd potvissen minder. De roodgekleurde ijsschotsen vormen dan een laatste overblijfsel van de jacht die Nederland daar jaarlijks evenals vele andere landen voert om te voorzien in een steeds groter wordende behoefte naar het vitaminerijke traan.

LOEK HIESELAAR

Boeddhistische priesters, die men kan herkennen aan hun oranje gewaden, verlaten zwijgzaam een van de mooie tempels uit Bangkok.

AAN DE OEVERS VAN DE ME-

KONG

KONING Bhumibol Adulyadej en koningin Sirikit brachten in het begin van de herfst van vorig jaar een bezoek aan Europa. Dat jonge koningspaar uit een verhaal van duizend-en-één-nacht houdt van sportwagens en Bhumidol is een uitstekende saxofoon in de « jam-session » die elke woensdagavond langs Radio-Bangkok uitgezonden wordt. De koning van Thailand reisde vroeger alleen maar op een witte olifant, voorafgegaan door een kornak die een pauwenveder droeg. De moderne vorst houdt van vluggere vervoermiddelen, toch blijven de eeuwenoude tradities in z'n paleis van Bangkok voortleven. Alles wat hem aangeboden wordt, ligt op een gouden schaal. Onder zijn vele titels melden wij enkel : « Broeder van de maan », « Opperste scheidsrechter van de getijen », « Bewaker van de vier en twintig zonneschermen ».

THAILAND stond lang bekend als Siam. Sinds 1949 is het een constitutioneel koninkrijk en werd Thailand gedoopt. Deze staat in zuid-oost Azië, heeft een oppervlakte van 509.636 vierkante kilometer en telt 20,3 miljoen inwoners. Hij kent een zekere welvaart alhoewel de meeste inwoners doodarm zijn. Het boeddhistische Thai-volk houdt er een optimistische filosofie op na. De Thailanders vinden dat, zolang er rijst groeit op de akkers en er vissen zwemmen in de meren, het leven waard is van geleefd te worden ! Zij nemen het leven zoals het komt en zijn dankbaar voor alles wat de natuur hen schenkt. Zij vinden het niet nodig om zich ongerust te maken over dingen die misschien toch nooit zullen gebeuren. De oorlog kàn uitbreken, er kàn een atoombom vallen, doch niemand is daar zeker over. Indien dit toch moest gebeuren, dan wacht er hen een paradijs op een andere planeet, in het hiernamaals. De Siamezen zijn gelukkige mensen !

DE bevolking van Thailand bestaat hoofdzakelijk uit Siamezen die een Indonesische taal spreken en wier alfabet vermoedelijk uit Cambodja afkomstig is. Verder wonen er Chinezen, Anamieten, Birmanen en Maleiers. De staat heeft twee natuurlijke grenzen, de Mekong en de Salween-rivieren, waarin krokodillen, reuzeschildpadden en zoetwatervissen leven. Bangkok is sinds 1782 de hoofdstad. De stad is rijk aan de prachtigste tempels en paleizen in Chinese stijl. Al die tempels zijn met de mooiste edelstenen versierd en verblinden ons door hun gouden schijnsel. Over het hele land verspreid, tellen we ongeveer 18.416 tempels waarvan er een groot aantal in Bangkok staan. De hoofdstad heeft slechts een twintigtal decente gebouwen die als woning voor de meest begoeden dienst doen, al de andere inwoners huizen op sampans. Dit zijn drijvende woonarken die tegelijkertijd als vervoermiddel dienst doen. We hoeven hier dus niet aan toe te voegen dat er naast enorme weelde, diepe armoede heerst. Er zijn in Thailand meer afgodsbeelden dan inwoners ! Gedurende dertien eeuwen maakten de Siamese artiesten afbeeldingen van Boeddha !

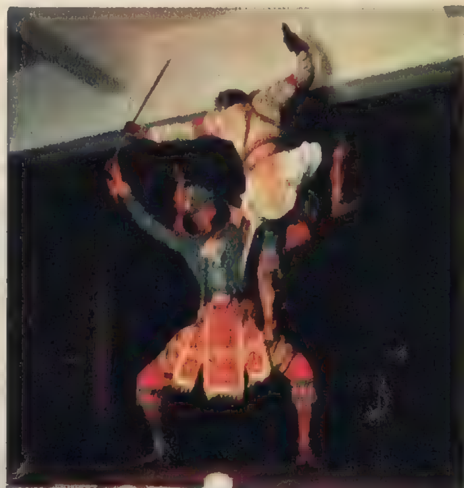

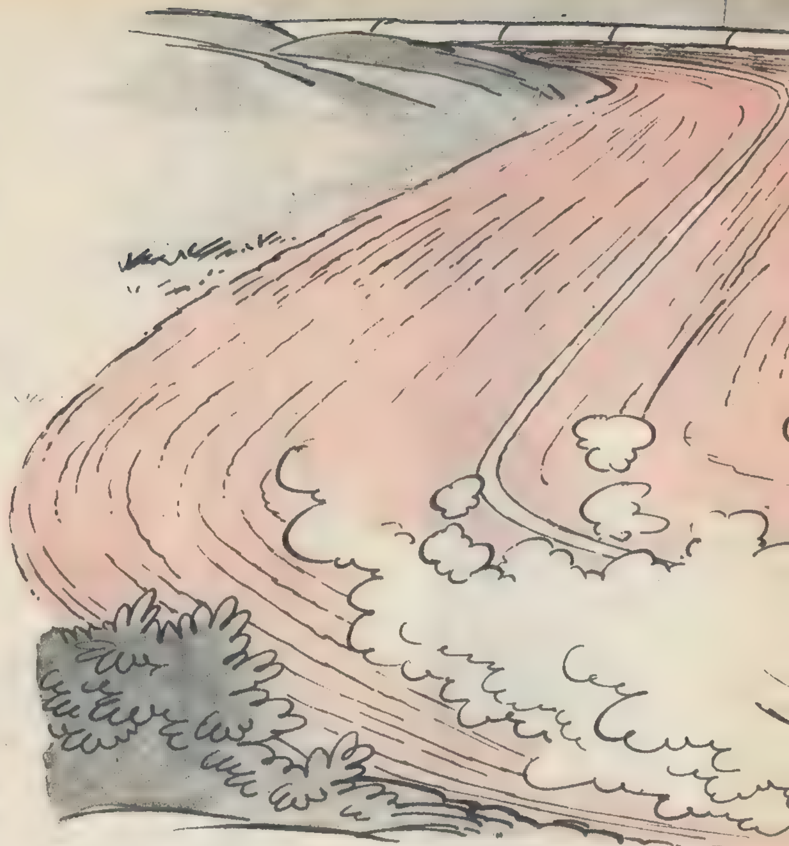
THAILAND beschikt over een leger, een oorlogsvloot en een luchtmacht. Het landleger bestaat niet. Thailand heeft wat men een « geestelijk legerkorps » zou kunnen heten. Iedere jonge man wil ten minste eens in z'n leven monnik geweest zijn. Overal komt men de in oranje geklede kloosterlingen tegen. De jonge mannen leven in het klooster waar ze hun geest reinigen, de heilige geschriften bestuderen, zelfverloochening en innerlijke beheersing leren. Wanneer zij het klooster binnentreden, moeten zij afstand doen van al hun aardse goederen. Dit is voor de meesten niet zo erg daar ze toch niets bezitten ! Zij genieten van kosteloos transport in de autobussen en moeten slechts halve prijs betalen in de trein. Zij moeten echter wel vergezeld zijn van een andere persoon die het spoorkaartje voor hen neemt, want zelf mogen ze geen « tical » op zak hebben.

VAN in de vroege ochtend bedelen de monniken in de buitenwijken van de steden om hun voedsel. Indien men hen een bol rijst aanbiedt of een paar eieren geeft, dan moet men vooral niet op een bedankje rekenen. Zij mogen niemand aanspreken. Integendeel, zij verwachten dat de schenker hen bedankt omdat zij het voedsel aannemen. De kloosterlingen bewijzen er je een dienst mee en geven je de gelegenheid tot meditatie en goeddoen. De meeste jongelui blijven twee, drie of zes maanden in het klooster. In het begin nemen ze zich steeds voor zich levenslang aan de strenge regels te onderwerpen, doch het leven gaat verder en de meesten houden die belofte niet. De koning zelf leefde gedurende twee weken in zo'n klooster, doch zocht daarna de prachtige zalen van zijn paleis weer op. In de vele zalen van zijn paleis staan meer dan vierhonderd Boeddhabeelden die hem tot meditatie aanzetten.

De verwrongen houdingen van vingers en handen hebben elk een speciale betekenis in de taal van de Siamese dansers.

TERWIJL JE OP JE HELICOPTER WACHT, KAN JE HET MISSCHIEN DOEN MET EEN

FIAT "500"

EEN WAGENTJE DAT DOOR ALLE VERKEERSOPSTOPPINGEN HEEN KOMT!

TOEN de motor begon te zoemen, wist ik dat de 500 en ik een goed duo zouden vormen. Ik heb mijn zetel verschoven en gezet zoals ik hem hebben wou en dan de pedalen geprobeerd. De stand van de pedalen vond ik niet zo gelukkig, want het is hier bijna onmogelijk het « Heel and Toe »-systeem toe te passen. Nochtans zou deze techniek aan de 500 vleugels geven!

Ik reed de garage uit, rolde het dakzeil op en vergat vrij spoedig dat ik de 500 een slecht punt had gegeven!

KLEIN EN HANDIG

Wanneer alleen de voorste zetels bezet zijn — formule verkozen door de bouwer van de wagen — dan is de ruimte gereserveerd voor de chauffeur en zijn passagier zeer ruim, alle verhoudingen in acht genomen natuurlijk. Men mag niet vergeten dat de wagen slechts 2,97 m. lang is, 1,32 m. breed en 1,29 m. hoog. De plaats van het stuur is zeer zorgvuldig bestudeerd, puik voor diegenen die het stuur ver van zich af willen hebben. De gangwissel staat tussen de twee zetels en, net als bij de 600, vindt men ook in de 500 starter en choke tussen de twee zetels.

De Fiat 500 laat zich zeer handig besturen. Dit is gedeeltelijk te danken aan de versnellingsbak, die buitengewoon goed aan de mogelijkheden van de motor werd aangepast. De gangwissel is, zoals ik reeds zei, goed geplaatst en de versnellingen zijn zeer fijn, vooral voor de chauffeurs die de dubbele ontkoppeling weten te gebruiken!

Zelfs de beginnelingen zullen in hun nopjes zijn met de versnellingsbak met klauwkoppeling, wat niet wegneemt dat zij af en toe een « klak » zullen horen wanneer zij de gangwissel te snel inschakelen, dit vanzelfsprekend wanneer zij de dubbele ontkoppeling niet gebruiken.

Met open dak is het uitzicht dat de chauffeur op de weg heeft uitstekend. Gesloten lijkt me het windscherm een beetje te laag, vooral in de stad waar men toch moet rekening houden met een groot aantal verkeerslichten. Is het dak te laag, dan ziet men de verkeerslichten een tikje moeilijker.

SOBER MAAR VOLLEDIG

De instrumenten zijn, naar mijn mening, zeer keurig gerangschikt. De chauffeur heeft alles bij de hand: snelheidswijzer, kilometerteller, benzinewijzer, oliedruk, enz... De contactsleutel staat in het midden van het dashboard en is omringd door de knopjes voor ruitenwissers, de koplichten, de verlichting van het dashboard. Het achteruitkijkspiegeltje is goed geplaatst. Er staan twee hefboompjes onder het stuur voor de knipperlichten en de verschillende posities van de koplampen. Ook in de seriewagens is er verwarming. Twee luchtinlaten zorgen voor frisse lucht.

4 PLAATSEN? 2 PLAATSEN? 2+2 PLAATSEN?

Over een korte afstand kan de Fiat 4 personen aan boord nemen, maar men kan de capaciteiten van het wagentje best beoordelen wanneer er slechts twee mensen hebben in plaats genomen met bagage. Er is geen reiskoffer voorzien, onder de motorkap staat een benzinereservoir, het reservewiel, de batterij, het remoliereservoir en gereedschap. Bovendien lopen de luchtleidingen ook door de koffer vooraan. Er is dus geen plaats meer om bagage te zetten. Is men slechts met zijn tweeën, heeft dit geen belang. Men zet zijn bagage dan op de achterzetel.

DE WEGLIGGING IS PUIK

Alleen, met zijn tweeën, of met een volle lading (4) aan boord, de vering van de Fiat 500 is goed en de wegligging eveneens. Nooit heb ik een wagen sneller een slingerende weg zien afkomen als de Fiat 500! Men draait niet in de bocht met een 500, men projecteert de wagen door de bochten heen, zo snel gaat het! « Een wagen heeft een goede wegligging omdat zijn wielen aan de grond kleven » zegt men wel eens, en dat is waar! Vering en wegligging zijn twee elementen die bij elkaar horen! In de Fiat 500 zijn die twee uitstekend verzorgd.

HOEVEEL CYLINDERS? — TWEE!

Ja, de motor van de Fiat 500 heeft twee cylinders op een rij geplaatst. Over de mechaniek van de wagen heb ik nog niet gesproken. Dat komt omdat de 500 een homogeen geheel vormt en, voor een wagen van die afmetingen, veel mogelijkheden biedt. De technici hebben wonderen verricht om tot dit resultaat te komen. De motor van de Fiat is werkelijk opgehangen en de reizigers voelen de trillingen niet. De motor staat, zoals je reeds lang weet, achteraan, wordt afgekoeld met lucht. Geruisloos is hij niet, maar men kan ook niet zeggen dat hij veel lawaai maakt en de reizigers hindert.

DE 500 VOOR 1961

Voor het jaar 1961 krijgt de Fiat 500 de motor van de Sport. Dit betekent een grotere cylinderinhoud, een grotere soepelheid, meer kracht (21 PK DIN) en een snelheid van 105 km per uur op de chronometer. De rugleuning van de achterste zetel zal opklapbaar zijn, wat het volume voor de bagage verhoogt. En de 500 Giardiniera... Wel, daarmee hoop ik vast een proefrit te kunnen maken!

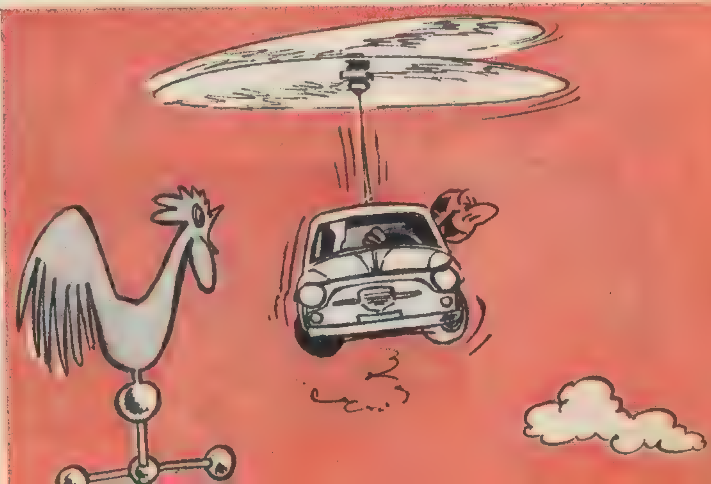
FIJN VOOR DE STAD

De Fiat 500 is wel dapper op een autosnelweg, maar natuurlijk is het geen wagen om lange tochten te maken tegen een grote snelheid. De Fiat 500 is het karretje voor de drukke stad. Met zo'n ding kom je door alle verkeersopstoppingen heen! De wagen is ook zeer puik op slingerende wegen. Het stuur blijft in alle omstandigheden makkelijk te hanteren, licht en precies. De draaicirkel: 4,30 m.

EN WAT DENKT DE PASSAGIER?

De passagier heeft gezien dat er een zonnescherm is en een handschoenkastje.

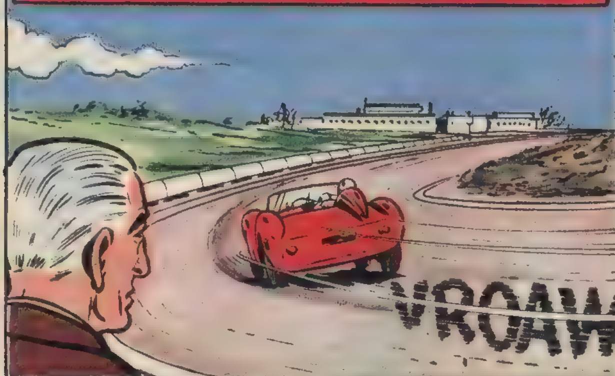
Tussen twee bochten heb ik geleerd dat de remmen zich heel alleen regelen en dat er voor heel de wagen slechts twee smeerpunten zijn. Al het overige ben ik vergeten, want ik heb me de hele tijd afgevraagd: hoe blijft die wagen op de weg?... Je moet weten dat de chauffeur mij over een helicopter had gesproken!

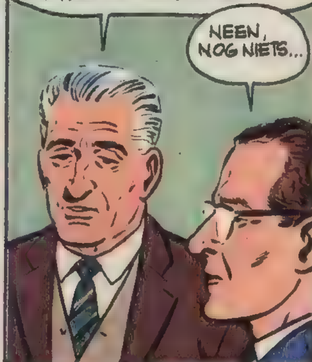

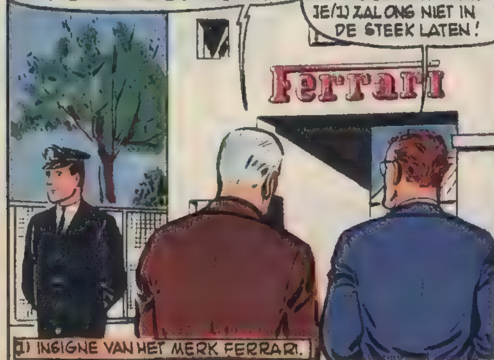
EEN NIEUW AVONTUUR VAN
MICHEL VAILLANT
DOOR Jean Graton

DE (13) IS A

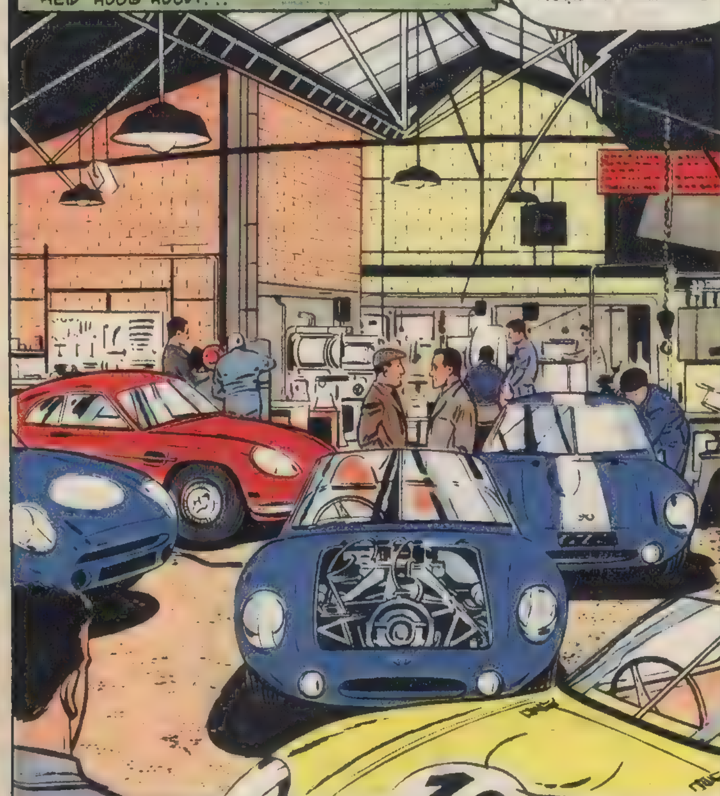

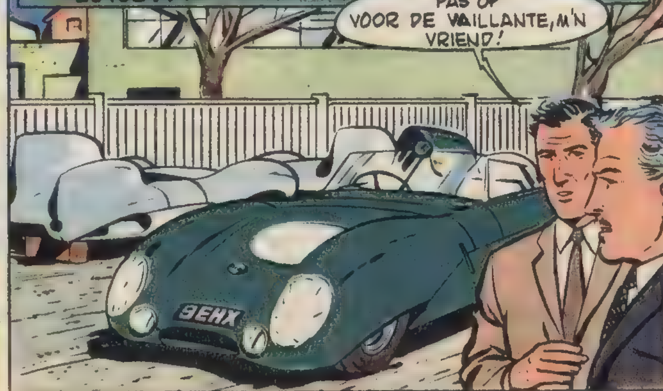

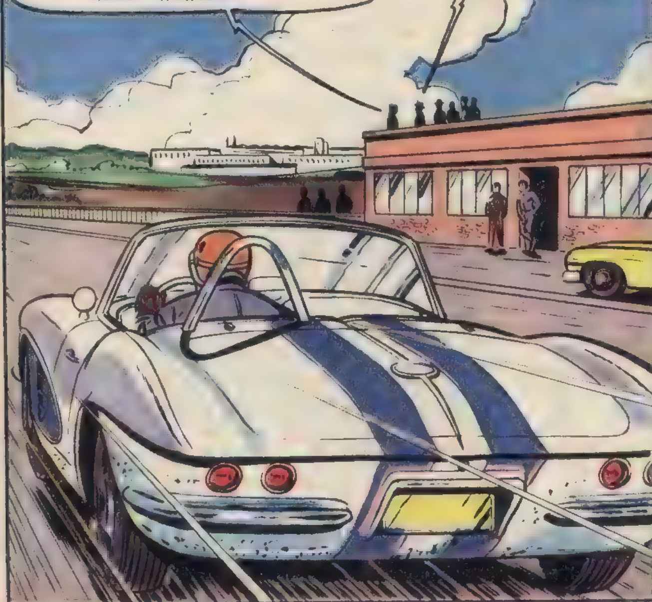

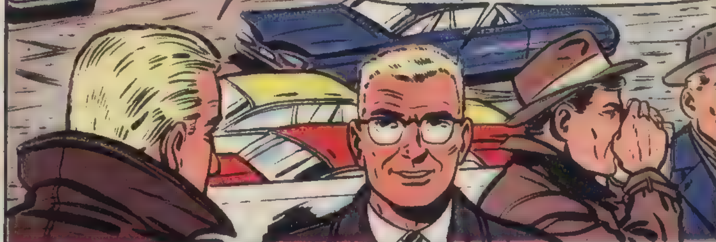

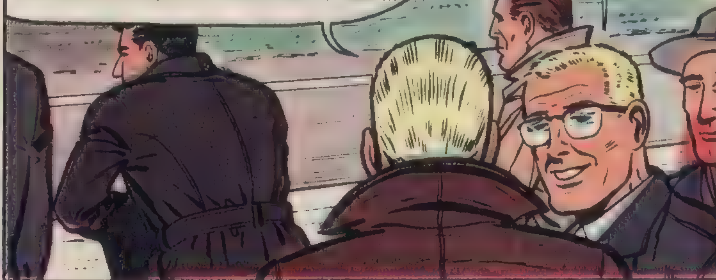

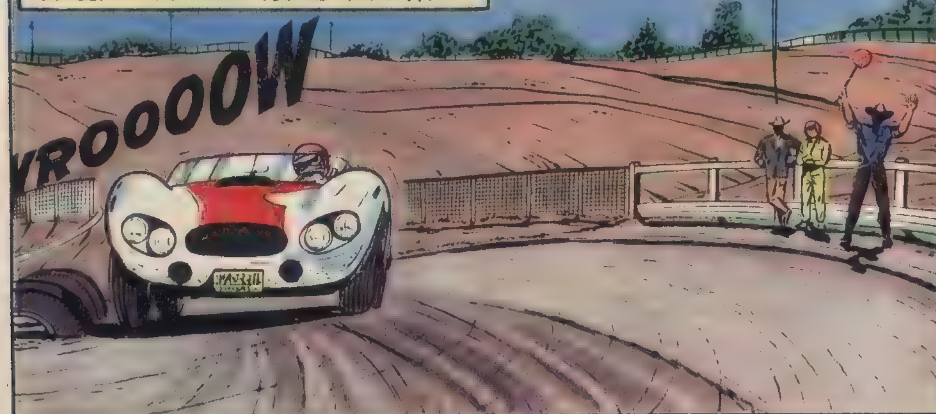
AN DE START !

De autoconstructeurs van heel de wereld bereiden de 24 Uren van Le Mans voor…

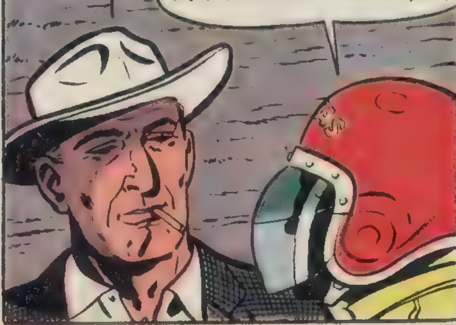

(Wordt voortgezet.)

BRIEF VAN

Jean - Pierre VAILLANT

AAN ALLE JONGE TEKENAARS

Beste Vrienden,

Mijn hartelijkste dank aan alle Kuifjeslezers waar ook ter wereld, die mijn oproep hebben beantwoord en me een ontwerp voor een nieuwe Vaillante hebben gestuurd. In het totaal ontving ik 2.000 antwoorden en niet minder dan 10.000 tekeningen en schetsen. Je moet weten dat sommige ontwerpers 10 schetsen maakten!

Je begrijpt dat het moeilijk was een keuze te doen en je snapt ook al dadelijk dat we zeer streng moesten zijn. Al té onhandige en al té eenvoudige tekeningen komen niet in aanmerking. Ontwerpen die niets anders waren dan een trouwe weergave van een bestaand model gingen de scheurmand in. We wensen inderdaad een spiksplinternieuwe Vaillante, die haar eigen lijn heeft. Daarmee ben je het trouwens volledig eens!

Ondanks de zeer strenge selectie die gedaan werd door mijn vrienden technici en ik zelf, blijven er nog een karrevracht zeer puike ontwerpen en mooie tekeningen. Het is niet mogelijk ze allemaal te publiceren. Heb nog een poosje geduld en je zal zien hoe zeer we uw medewerking op prijs stellen. Je zal ook opmerken dat de nieuwe Vaillantes gloednieuw zijn en helemaal geïnspireerd door de ontwerpen die je hebt gestuurd. Geloof me, alle moderne auto-ontwerpers zullen hun hoedje afdoen voor de modellen die wij samen hebben ontworpen.

Hierbij een lijst met de namen van de puikste tekenaars uit België en Holland. Ook enkele namen uit het buitenland. De volledige lijst van de buitenlandse medewerkers kunnen we onmogelijk publiceren: hij is te lang.

Nogmaals hartelijk dank. Weldra hoor je meer nieuws van me.

Je vriend,

J. P. Vaillant

VAILLANTE LE MANS

BELGIE

Armand Berger, Brussel; Philippe Beckers, Brussel; Philippe Seghers, Luik; Alain Boucquey, Groot-Bijgaarden; P. en M. Vander Stricht, St.-Denijs-Westrem (Gent); J.P. Navez, Binche; René Collhens, Herselt; Michel François, Tilff; Freddy Tremmel, F.B.A.; Peter Linse, Putte; Simon Francy, La Roche; Eddy Vermeulen, Kuurne.

NEDERLAND

A. Visser, Leeuwarden; John Groeneveld, Rotterdam; Frits Van Amerongen, Terborg.

U.S.A.

Jean-Claude Theisen, Pennsylvanië.

VAILLANTE LA BAULE

NEDERLAND

Dick Wijnhoud, Apeldoorn; Benny Gohwaij Djiang, Rosendaal.

BELGIE

Chr. Vanderhaeghe, Brussel; Chr. Denayer, Brussel; Pierre Kozyreff, Brussel; Jan Veraart, Brussel; Paul Maasen, Leuven; Jean-Pierre Bours, Luik; Thierry de Duve, Heverlee; P. en M. Vander Stricht, St.-Denijs-Westrem (Gent); Hanotiaux, Jumet; Daniel Mignot, Soignies; Eric de Borchgrave, Maredsous (Namen); Jean Goderniaux, Andenne; Auguste Pleysier, Merksem; J.L. Grignard, Ougrée.

TURKIJE

P. Brusick, Bornova-Izmin.

MARTINIQUE

Roger de Jaham, Bellevue.

MAROKKO

Jean-Edouard Friboulet, Casablanca.

VAILLANTE CONCORDE

BELGIE

Philippe Waroux, Charleroi; Claude Lesoil, R.F.A.; P. en M. Vander Stricht, St.-Denijs-Westrem (Gent); René Popeler, La Louvière; Robert Parmentier, Manage; R. Vandekasteele, Moeskroen; Jean-Paul Hamoir, Leuze; André Deroubaix, Nimy-lez-Mons; Francis Cabeaux, St.-Servais; Peter Nowe, Gent; de Geradou, Maredsous; Philippsen, Antwerpen; W. Vanmechelen, Antwerpen; René Jeaggi, Brussel; Yves Wouters, Brussel; Roger Wagschal, Brussel; Henri Vanmosuinck, St.-Pieters-Woluwe; R. Dassel, St.-Pieters-Woluwe; Mich. Fontaine, Embourg (Luik).

NEDERLAND

Rob. Aalpol, Nieuw Croosdrecht.

LUXEMBURG

Freddy Thyes, Luxemburg.

ZWITSERLAND

Pierre Devaud, Genève.

LIBANON

André Nader, Beiroet.

PORTUGAL

Nuno Fernandes, Lissabon.

J. Danse en Arnold Oosthoek worden vriendelijk verzocht ons hun adres mee te delen.

DE DUIVELSE VALSTRIK

DOOR EDGAR P. JACOBS

Aan boord van de chronoscaaf van professor Miloch, komt Mortimer in de Middeleeuwen terecht...

MORTIMER IS ZO ERG VERBAASD DAT HIJ HET BONZEN OP DE DEUR ACHTER ZICH NIET HOORT . . .

Maar... Wat doet u hier zo alleen ?...

Mijn vader heeft me bevolen naar deze kamer te vluchten...'t Is de schatkamer. Wat er hier op dit ogenblik gebeurt, doet me schrikken! De arme kinderen die ter dood veroordeeld werden... De opstandige boeren aan de voet van het kasteel... Ach, ze zijn vreselijk, de aanhangers van Jacques Bonhomme!...

Jacques Bonhomme ?... Gaat het hier niet om de boeren die in opstand zijn gekomen tegen de heren en het land te vuur en te zwaard zetten ? Ik ben dus te midden van de " JACQUERIE " terecht gekomen !

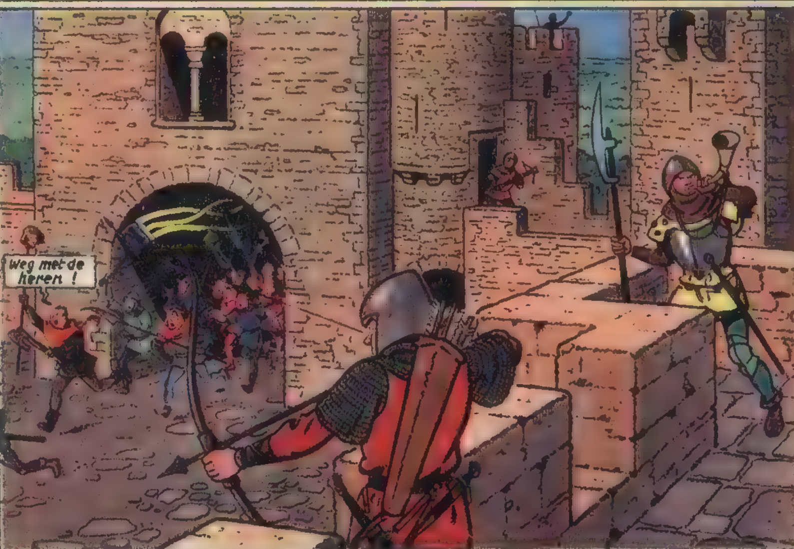
Jacques Bonhomme, de leider van de boerenopstand, is een echte Hercules en . . .

DE JONKVROUW HEEFT NIET DE TIJD HAAR ZIN TE VOLTOOIEN . EEN VRESELIJK LAWAAI STIJGT VAN HET BINNENPLEIN OP . . .

Allemachtig !

Wat is dat ?

ZE LOPEN NAAR HET TERRAS VAN DE SLOTTOREN EN STELLEN MET ONTZETTING VAST, DAT DE BOEREN ER IN GESLAAGD ZIJN HET KASTEEL BINNEN TE DRINGEN . . .

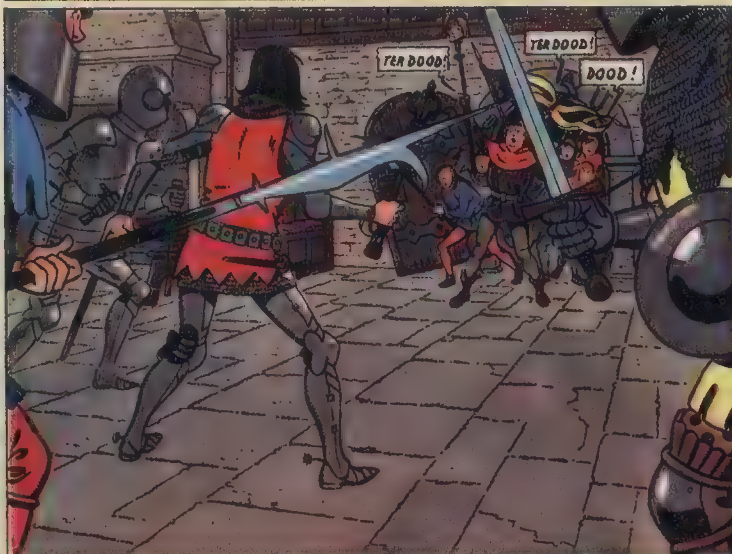
Een verrader heeft de poorten voor hen geopend ... Wij zijn verloren!

Neen, er is nog een uitweg : de geheime trap in de grote zaal . . .
Het is nog beter uw vader en zijn lijfwacht te trotseren dan die opgehitste menigte !

DE KASTEELHEER HEEFT ZIJN LAATSTE TROUWE DIENAARS VERZAMELD EN ROEPT :

Moed ! We zullen dat uitschot verjagen !

MAAR DE VERDEDIGERS KRIJGEN NIET EENS DE TIJD ZICH OP TE STELLEN . DE ZWARE DEUR VAN DE WAPENZAAL WORDT INGEBEUKT EN DAAR STAAN DE BOEREN REEDS . . .

MORTIMER DIE OP DE OVERLOOP STAAT, HEEFT NOG NET DE TIJD WEER DE KAMER BINNEN TE SPRINGEN . . .

LEES HET ALBUM VAN E. P. JACOBS « S.O.S. METEOREN ».

(Wordt voortgezet.)

EEN JONGE HOND VERTELT ZIJN AVONTUREN IN

IJSBLOKJE

IK werd geboren in een poolnacht in het land van Koningin Maud, en meer bepaald in de Belgische zuidpoolbasis Koning Boudewijn. Mijn moeder heet Evik en mijn vader Wol. Ze zijn beiden afkomstig uit een klein dorp gelegen op de westkust van Groenland. Jacques Giot, uit Luik, heeft ze daar gaan halen. Mijn ouders gingen mee met de eerste Belgische Zuidpoolexpeditie onder de leiding van Gaston de Gerlache. Ik vertel je mijn avonturen.

MIJN broers, mijn zusjes en ik zelf werden geboren in een nacht toen de blizzard huilde, maar in het nest dat Kin Blaiklock, de fotograaf van de tweede Antarctische Expeditie, voor ons had gemaakt was het warm en knusjes. In dat wollige nest brachten we de eerste weken van ons bestaan door. We werden zeer goed verzorgd. De leden van de expeditie kwamen iedere dag naar ons kijken. Ze streelden ons en ze trachtten ons wat melk in de muil te druppelen. Soms hielden ze ons tegen hun stoppelbaard... maar zo'n stoppelbaard prikt, daar hou ik niet van! Wij voelden ons veel veiliger dicht bij moeder Evik.

Vier weken na onze geboorte waren we reeds een heel stuk gegroeid. We werden echte brutaaltjes en mama Evik gromde nu en dan om ons weer tot de orde te roepen. Blacky, mijn broer, ontdekte iedere dag een nieuw spelletje en heel vaak beet hij mijn zusjes Fanny en Fatima in de oren. Hij was van het begin af een echte woelwater!

HET GROOT AVONTUUR BEGINT

De man die voor ons zeer goed zorgde en moeder regelmatig eten kwam geven, vergat de deur van ons hok te sluiten. Toen alles heel stil was en mama niet op ons lette, gleden we stiekem naar buiten, want we wilden wel eens kennis maken met de grote wereld. Het éérste wat we zagen was een lange, lange tunnel, hier en daar verlicht met een lamp waarin vele kisten vol bont gekleurde dozen stonden. Onder de leiding van de dappere Blacky, liepen we traag door de lange gang. We stonden nog niet heel vast op onze poten. Bovendien was er ook ijs in die gang en af en toe gleden we uit.

Uiteindelijk kwamen we aan een grote muur en we hoorden een vreselijk lawaai, dat van achter die muur kwam. Blacky schrok wel even en wist niet goed wat hij doen moest. Fatima nam de vlucht en ik moet het bekennen, we hebben allemaal haar voorbeeld gevolgd en we hebben ons verscholen in het warme nest van mama Evik. We vertelden haar ons avontuur en mama, die werkelijk zeer veel weet, zei ons dat achter de rode muur zware krachtige motoren staan die dag en nacht draaien om de basis van electriciteit te voorzien.

— Electriciteit, verklaarde mama, dat betekent warmte, licht en energie voor een heleboel instrumenten die door de mensen gebruikt worden.

LEKKER...

Ondanks het feit dat we nog niet helemaal gerust waren in de zaak, gingen we toch opnieuw op verkenning uit. Toen we weer voor de grote rode muur stonden aarzelden we even. Dan namen we onze moed in beide poten en liepen voort. En eensklaps kittelde een heerlijke geur onze neusgaten.

Blacky had eerst ontdekt waarvan die fijne geur afkomstig was... Het was vlees! Om de beurt zetten we er onze tanden in, maar het

De hele familie werd gekiekt. Mooi, hé?

DE POOLHOND

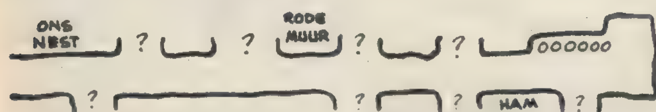
Mama Evik

Wat IJsblokje vertelde, vernamen we van commandant Bastin, een Belgische pionier van de Zuidpoolexpeditie.

vlees was steenhard bevroren en woog loodzwaar! We bundelden al onze krachten samen, maar we slaagden er toch niet in het voort te slepen. We waren zo verdiept in ons werk, dat we de man helemaal niet hadden gezien en we schrokken ons haast een bult toen hij vlak achter ons stond en riep :

— Willen jullie die ham wel eens met rust laten!

Onnodig te zeggen dat we hals over kop naar het nest zijn teruggelopen... Wat zou er gebeuren? We beefden toen we de stappen van de man hoorden naderen. Ik waagde toch een oogje... De man glimlachte en deed de deur van ons hok toe. Blacky, Fanny, Fatima en ik haalden verlicht adem. We vertelden ons avontuur aan moeder en we dachten bij ons zelf : « Van die ham zouden we toch wel eens willen proeven! » We maakten het plan van de wereld die we reeds geëxploreerd hadden :

Het resultaat van onze eerste verkenningstocht was nog niet zo kwaad, nietwaar?

MOEDER EVIK VERTELT...

Om onze gedachten van de ham af te leiden, vertelde moeder het verhaal van ons ras.

— Men noemt ons Samoyedes of Huskies. Onze voorvaderen wonen sedert eeuwen in Alaska, Canada, Groenland en Siberië. Sedert hondengeheugenis zijn wij de trouwe helpers van de Eskimo's, van de trappers en zelfs van de Indianen uit het noorden van Amerika. Wij trekken de slede en vinden onze weg door het barre sneeuwlandschap. Zonder ons zou de mens het in die koude streken niet uithouden. Toen de mensen uit de streken met een gematigd klimaat de eerste expedities inrichtten naar de Zuidpool, dacht men aan ons en men kwam ons halen om met hen mee te gaan. Onze voorvaders trokken de sleden van Shackleton en Amundsen. Met deze laatsten bereikten we de Zuidpool. Heel wat van onze familieleden zijn gestorven op die moeilijke tocht. Drie jaar geleden nam Kin Blaiklock, onze trouwe verzorger, enkele honden van onze familie dwars door het barre zuidpoolland mee. Hij ging in het voetspoor van de grote poolreiziger Amundsen.

Onze familie heeft haar eigen wetten, haar eigen tradities en we werken in ploegverband : acht honden trekken een slede. Jullie vader Wol is de leider van het span van Kin. Ieder span heeft zijn eigen chef. De leiders worden door ons gekozen omwille van hun moed en hun kracht. Zij moeten eerst al de andere honden van het span overwinnen. De leider blijft meester over het span zo lang hij de sterkste is. We gehoorzamen en volgen hem. Indien hij zich ooit mocht boos maken op een van jullie, dan raad ik jullie aan je op de rug te leggen. Dat bewijst dat je je onderwerpt, je ooms en al de honden van het span doen dit. Volg hun voorbeeld.

Wij zijn zeer actief en wij houden er van door de sneeuw te lopen en te stoeien wanneer men ons in vrijheid laat. We hebben het nodig eens naar hartelust te kunnen rennen. Het verwarmt ons en wij blijven er fit door.

In Groenland, ons vaderland, leven we altijd in vrijheid, maar dan moeten we ook zelf voor ons voedsel zorgen en het is uit noodzaak dat we zeer knappe jagers en handige vissers zijn geworden. Ik zal jullie dit later allemaal wel leren, maar nu is het laat en jullie moeten slapen. Droom heerlijk...

Ik denk dat wij die nacht allemaal droomden dat we de koning van de honden waren en dat wij iedere dag lekkere ham smulden!

De mens is een vreemd dier en speelt zo'n rare spelletjes...

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

HET

Dan is uit de Boomerang gesprongen en sta

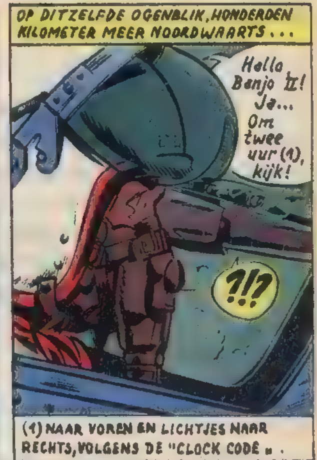

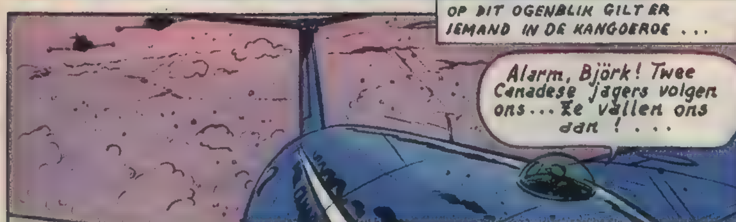

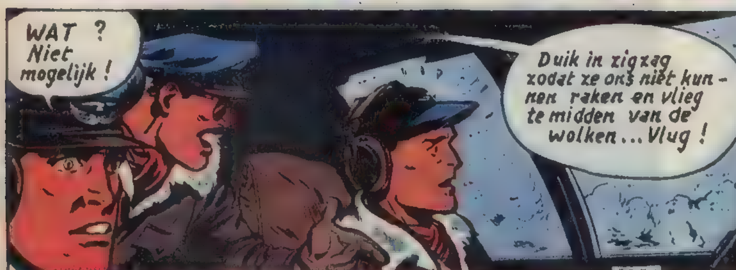
(1) NAAR VOREN EN LICHTJES NAAR RECHTS, VOLGENS DE "CLOCK CODE".

2) BIJKOMENDE INJECTIE VAN PETROLEUM BIJ DE UITLAAT VAN DE HETE GASSEN.

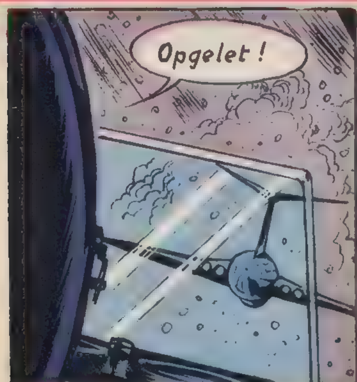

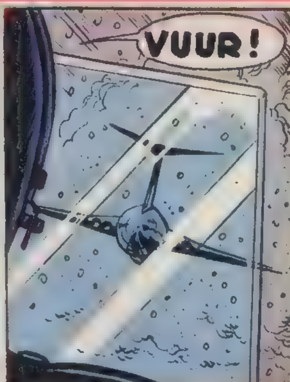

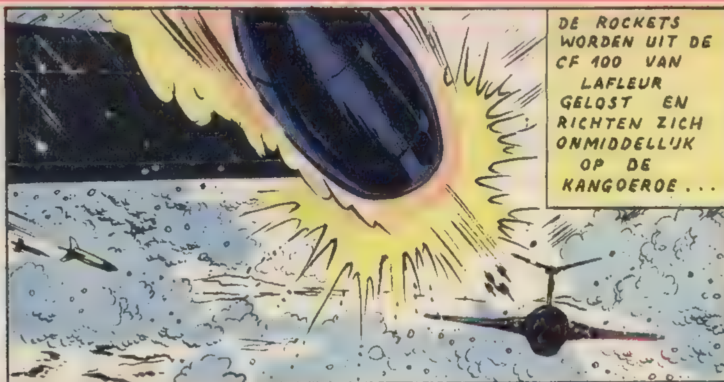
KEN JE HET ALBUM « DE MUUR VAN DE STILTE » REEDS ? EEN

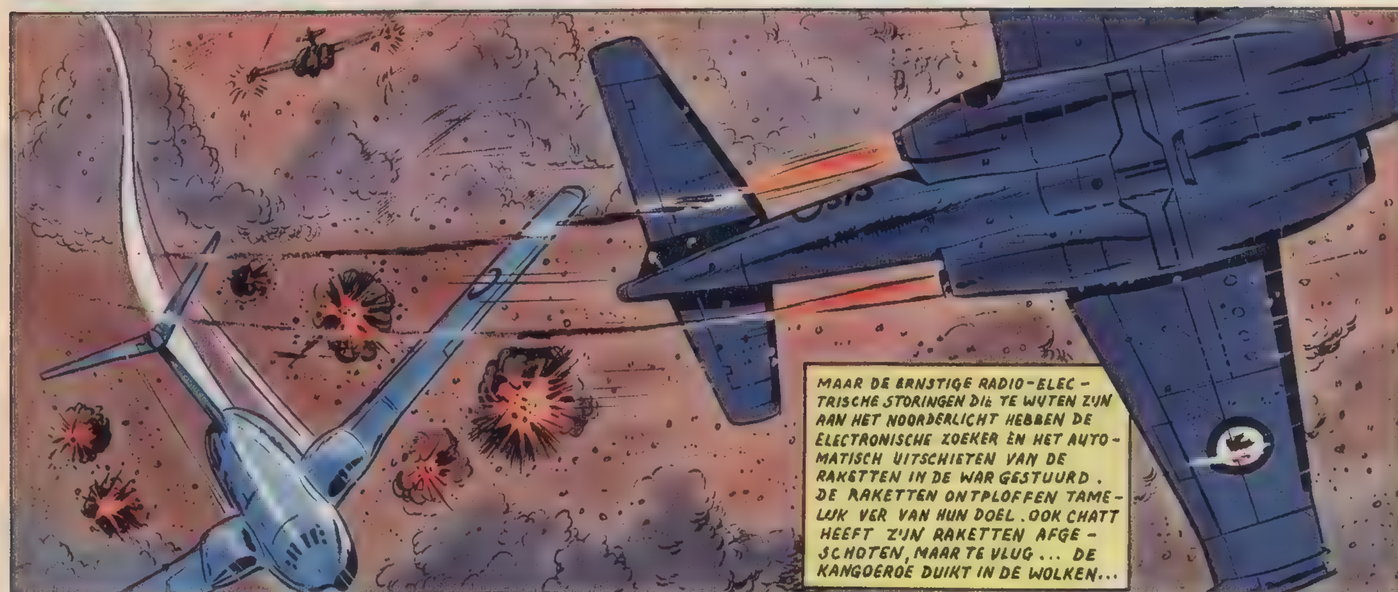
WAAGSTUK door A.WEINBERG

lleen te midden van de oneindige ijsvlakten...

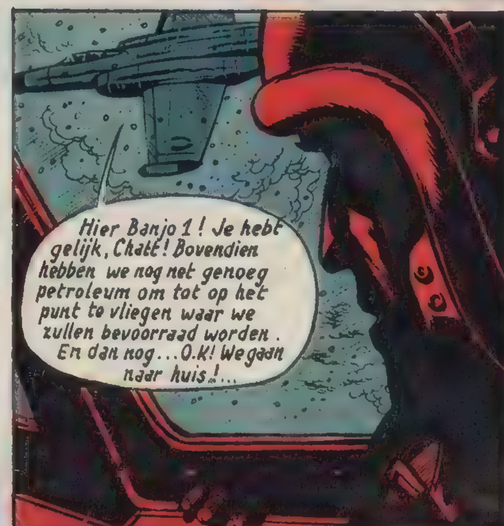

ALBUM DAT NIET MAG ONTBREKEN IN JE VERZAMELING !

(Wordt voortgezet.)

DE BLAUWE

Een zonderlinge blauwe man, die geobsedeerd is door de Vikings, is bij Dog Bull beland...

CHICK BILL EN ZIJN VRIENDEN...

TERREUR..

SCENARIO : GREG

TEKENINGEN TIBET

Een Krijgslist
SCENARIO: Y. DUVAL.
TEKENINGEN: P. RAMBOUX.
ERGENS IN EEN GEVANGENENKAMP, WINTER 1943/1944.

HIER ZIJN TWEE NIEUWELINGEN. ZE WERDEN UIT DE VESTING OLMUTZ NAAR HIER TOE GESTUURD ....

PETER HOWARD... JOHN CLITON.. ZES MAANDEN GEVANGENIS WEGENS POGING TOT ONTSNAPPING! WE ZULLEN JULLIE IN 'T OOG HOUDEN! BRENG ZE NAAR KAMP D!

UIT DIT KAMP ONTSNAP JE NIET!
DAT VALT NOG TE BEKIJKEN!

HET VORIG JAAR HAD EEN VAN ONZE KAMERADEN EEN TUNNEL ONDER DEZE VLOER GEGRAVEN.. NA VIER WEKEN ZWOEGEN WAS ER EEN INSPECTIE EN HIJ WERD GEKNIPT!....
PRAAT ER MAAR NIET VERDER OVER....
WANNEER JE TE VER VAN DE AFRASTERING BEGINT TE GRAVEN, DAN BEN JE ALTIJD VERLOREN! DE WEG IS TE LANG EN WAAR BLIJF JE MET HET ZAND?

MAAR ALS HET LENTE WORDT, DENKEN DE GEVANGENEN OPNIEUW AAN DE VRIJHEID....

KIJK EENS NAAR DIE PRIKKELDRAAD.. DIE ZIT TEN MINSTE VIER METER IN DE GROND!...
WE ZOUDEN ER HELEMAAL ONDER MOET GRAVEN....

HET BESTE ZOU ZIJN ZO DICHT MOGELIJK BIJ DE OMHEINING TE BEGINNEN GRAVEN.....
..EN DAT DE MAJOOR JE EEN HANDJE TOESTAK!

'S AVONDS
ZIT JE NOG STEEDS OVER DE GRIEKSE GESCHIEDENIS TE BOMEN?
WAT WIL JE, IK HEB NIETS ANDERS!...

EEN UUR LATER....
HET HOUTEN PAARD VAN TROJE, PETER! WORD TOCH WAKKER!
BEN JE GEK.. LAAT ME SLAPEN!...

JOHN VERHAALT AAN Z'N VRIEND DE GESCHIEDENIS VAN DE TROJAANSE OORLOG WAARBIJ DE GRIEKEN EEN KRIJGSLIST UITVONDEN OM TROJA IN TE PALMEN....
DAT LIJKT ME TE MOOI OM WAAR TE ZIJN, DOCH WE KUNNEN ER WEL EENS OVER DENKEN....

DE VOLGENDE DAG !..
WE HOEVEN DAN MAAR VIJFTIEN METER TE GRAVEN IN PLAATS VAN VEERTIG....
JA, MAAR DAN MOETEN WE OP DE MEDEWERKING VAN AL ONZE MAKKERS KUNNEN REKENEN..
HET IS IDIOOT, MAAR HET BEVALT ME! ALS "CHEF" VAN DE "ONTSNAPPINGSDIENST" VAN DIT KAMP, BELOOF IK JULLIE M'N MEDEWERKING....

DEZELFDE DAG!
DAT IS EEN UITSTEKEND IDEE, KOLONEL! IK VRAAG NIET BETER DAN JE MANNEN EEN BEETJE OEFENING TE GEVEN.

IK VERWITTIG JE ECHTER.... IK KAN JULLIE GEEN HOUT TER BESCHIKKING STELLEN.
MET EEN PAAR OUDE PLANKEN EN DE LEDIGE KISTEN VAN HET RODE KRUIS HELPEN WE ONS WEL UIT DE SLAG! HARTELIJK DANK!

NU ZE DE TOELATING HEBBEN, WERKEN PETER EN JOHN ZONDER OPHOUDEN AAN DE VERWEZENLIJKING VAN HUN PLAN. NA 3 WEKEN..

JULLIE ZIJN HANDIG! BRAVO!
ZIE JE, HANS, DIE "BOK" MOET STEVIG IN ELKAAR ZITTEN...!

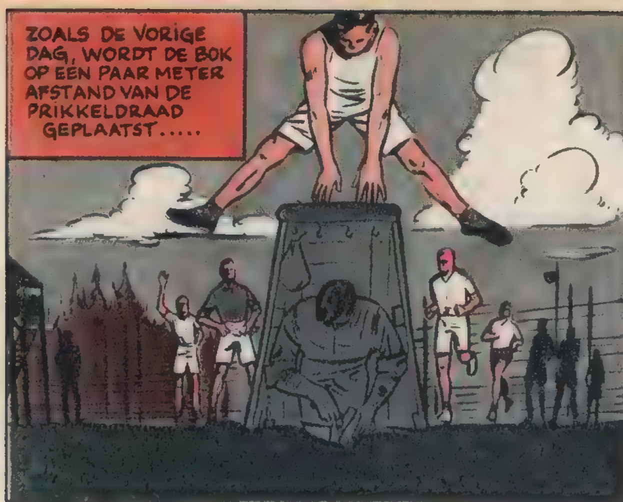

EINDELIJK IS DE "BOK" KLAAR....

WE MOETEN ONS IN HET BEGIN NIET AAN TOPPRESTATIES VERWACHTEN......

HAHA! WAT EEN STIJVE BOONSTAAK!

NA DE OEFENTIJD....
'T GING BEST..
HIJ ZAL NU GEEN ARGWAAN MEER KOESTEREN MORGEN BEGIN IK....

DE VOLGENDE DAG.
VEEL GELUK!
LAAT NIET MERKEN DAT JULLIE EEN ZWAARDERE LAST VERPORREN!

ZOALS DE VORIGE DAG, WORDT DE BOK OP EEN PAAR METER AFSTAND VAN DE PRIKKELDRAAD GEPLAATST.....

....EN NA VIJFTIG MINUTEN GYMNASTIEK....
HET IS TIJD OM ALLES OP Z'N PLAATS TE ZETTEN TOT HET VOLGENDE TURNUURTJE.

DE PLANK OVER HET GAT EN EEN LAAGJE ZAND ER OVER..WAT NIET WEET, NIET DEERT....

DRIEMAAL PER DAG, GEDURENDE DE HELE ZOMER, GRAVEN JOHN EN PETER EEN GANG NAAR DE VRIJHEID, TERWIJL HUN MAKKERS HUN SPIEREN SOEPEL HOUDEN....

HET ZAND DAT ZE UITGROEVEN ONDER DE FLANKEN VAN DE BOK, NAMEN ZE MEE IN KLEINE ZAKJES DIE ZE STIEKEM ONDERWEG LEEGSCHUDDEN.

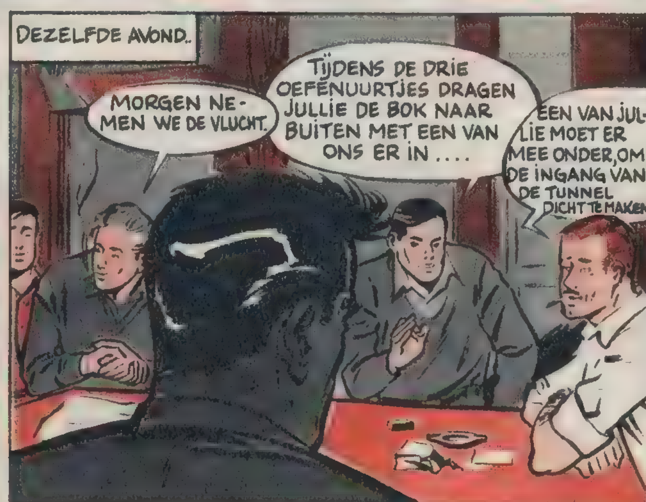

DE ZOMER IS HAAST VOORBIJ....
WE MOETEN HIER ONGEVEER ZIJN....
WE MOETEN VOOR DE HERFST KLAAR KOMEN, WANT DAN ZAL HET NATUURLIJK UIT ZIJN MET DE OEFENINGEN IN DE BUITENLUCHT!

ENKELE DAGEN LATER....
LUITENANT ROWE..IK ZOU SAMEN MET JULLIE WILLEN ONTSNAPPEN. IK KAN JULLIE HELPEN. IK BEZIT GELD EN BURGERKLEREN....

EEN MAKKER VAN KAMP A KAN ME VALSE WERKVERGUNNINGEN BEZORGEN... HIJ MAAKT ZE KEURIG NA.... LAAT ME MET JULLIE MEEGAAN..?
GOED! VAN NU AF DALEN WE MET Z'N TWEEËN AF!

NA ZES WEKEN ZWOEGEN....

IK DENK DAT WE ER ZIJN....
HOUD OP MET GRAVEN!

DEZELFDE AVOND..
MORGEN NEMEN WE DE VLUCHT.
TIJDENS DE DRIE OEFENUURTJES DRAGEN JULLIE DE BOK NAAR BUITEN MET EEN VAN ONS ER IN....
EEN VAN JULLIE MOET ER MEE ONDER, OM DE INGANG VAN DE TUNNEL DICHT TE MAKEN

OP HET APPEL ANTWOORDEN WE VOOR JULLIE DRIE....
OP HET AFGESPROKEN UUR ZULLEN ZE IN KAMP A LAWAAI MAKEN OM DE AANDACHT VAN DE BEWAKERS AF TE LEIDEN....

DE VOLGENDE NACHT, TERWIJL ER EEN OORVERDOVEND LAWAAI LOSBREEKT IN KAMP A....
PAS OP! DE SCHIJNWERPERS!

OEF!
VLUG, DE LICHTSTRAAL IS VOORBIJ....
WE HEBBEN JUIST ACHT SECONDEN!

IK HOOR NOG STEEDS GEEN ALARM.
HET IS GELUKT!

VEEL GELUK! IK REIS NAAR DANTZIG!
WIJ NAAR STETTIN...
TOT WELDRA, MAKKER!

TREIN IN, TREIN UIT, LANGS FRANKFORT EN KUSTRIN, BEREIKEN PETER EN JOHN EINDELIJK DE HAVEN VAN STETTIN...

DE LAATSTE KONTROLE.
WEES MAAR NIET ONGERUST! WE KOMEN ER HIER OOK WEL DOOR!..

BEN JE DAAR EINDELIJK, MULLER! JE BENT EEN KWARTIER OVER TIJD! LOS ME NU MAAR AF!...
IK WERD OPGEHOUDEN DOOR HET ALARM!

IS DAT EVEN BOFFEN! WE ZIJN ER GEWOON DOOR GEWANDELD....
NU MOETEN WE ONZE ZWEEDSE VRIEND NOG OPSPOREN.

NA DRIE DAGEN ANGSTIG WACHTEN, KONDEN ZE, DANK ZIJ DE MEDEPLICHTIGHEID VAN EEN OFFICIER VAN EEN VRACHTSCHIP, INSCHEPEN OP EEN BOOT DIE NAAR ZWEDEN VAARDE.

BIJ DE BRITSE CONSUL VAN GÖTEBORG.....
BRAVO, JONGENS! IK KREEG GISTEREN NET HET BEZOEK VAN EEN ANDERE OFFICIER DIE OOK KON ONTSNAPPEN!..

JIJ!
FILIP!
PETER! JOHN!

EEN MAAND LATER IN ENGELAND....
WE ZULLEN DIT AVONTUUR NIET VLUG VERGETEN!...
NU HEBBEN WE PAS DE VRIJHEID LEREN WAARDEREN!...
EINDE

DE GESCHIEDENIS VAN DE **WERELD**

TEKENINGEN : L. EN F. FUNCKEN

TEKST DOOR J. SCHOONJANS

KONINGIN VICTORIA

DUITSLAND verwezenlijkte zijn eenheid en bracht het Europees evenwicht in gevaar. Wat gebeurde er intussen in Engeland ? Kwam Engeland tussenbeide ? Neen, koningin Victoria bemoeide er zich liever niet mee. Zij stuurde een discreet briefje naar de Duitsers, waarin zij hen vroeg de mooie gebouwen van Parijs te willen sparen ! Engeland had andere zorgen. Het Victoriaans tijdperk, dat 64 jaar duurde, was een bloeitijd voor Engeland !

EEN GROTE VORSTIN

EEN jong meisje van amper 18 jaar werd koningin van Groot-Brittannië in 1837 en zou tot in 1901 regeren. Zij was de enige dochter van de hertog van Kent en het nichtje van Leopold I van België. Haar ooms George IV en Willem IV, haar voorgangers, waren niet erg geliefd geweest. Koningin Victoria wist, ondanks haar strenge levensopvattingen, het hart van haar volk te winnen. Zij hield erg veel van haar man, Albert van Saksen-Coburg, die met haar de populariteit van het volk deelde.

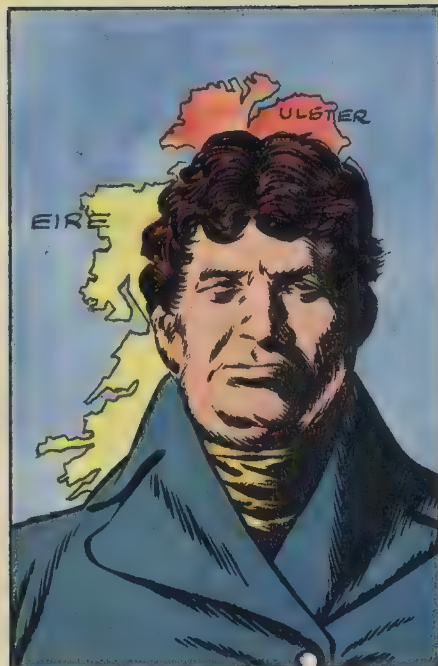

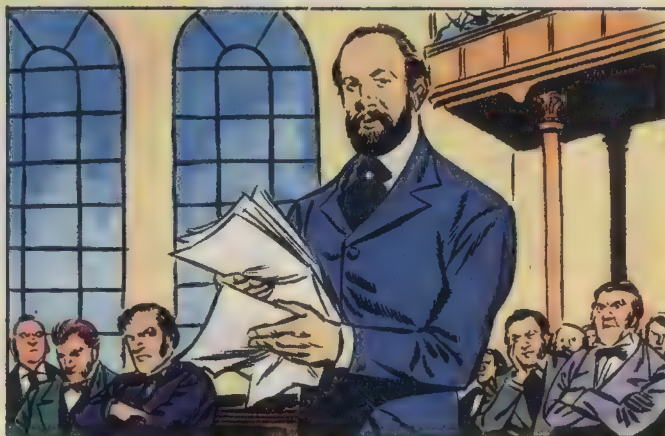
KEIZERIN

INDIE werd beheerst door een Engelse compagnie, die haar autoriteit kon handhaven door het kastensysteem, dat in Indië heerste, uit te buiten, door de oppositie tussen Mohammedanen en Brahmanen aan te wakkeren en door de medewerking van het Hindoes leger. De Britten begingen echter e e n grove fout. Zij gaven de Cipayers (1) patronen die met rundsvet w a r e n ingesmeerd. Runderen zijn voor de Indiërs heilige dieren en deze heiligschennis lokte de vreselijke opstand van 1857 uit. De Britten kwamen als overwinnaars uit de strijd. In 1867 werd koningin Victoria keizerin van Indië.

IERLAND

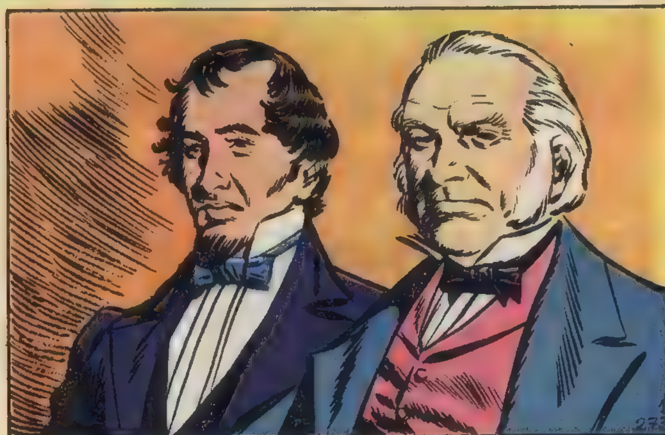
HET groene Erin (of Eire), in de XIIe eeuw door de Engelsen veroverd, was Keltisch en aangewezen op de landbouw. In de XVIIe eeuw had Cromwell de Ieren bloedig onderdrukt en hun land verdeeld onder Engelse landlords, die de Ieren behandelden als knechten en hen zware belastingen deden betalen. In 1673 had Jacobus II de Testakte ondertekend die de Rooms-katholieke Ieren van het bestuur van het land uitsloot. De Ieren wilden echter gelijkheid op politiek, economisch en godsdienstig gebied. O'Connell leidde in 1823 de opstand. Hij kon in 1829 de opheffing van de Testakte afdwingen.

PARNELL

DE Ierse staatsman Parnell nam de strijd terug op in 1874. Zijn ellenlange redevoeringen stelden het geduld van de Londense parlementsleden sterk op de proef. In Ierland zelf maakte hij de middlemen — rentmeesters van de Engelse landlords — het leven zuur. In 1881 werd hij gearresteerd wegens het aanzetten tot boycot. De Ierse patriotten, de fenians, zetten de Engelsen in de rats. In 1882 werd Cavendish, Engels gouverneur, te Dublin vermoord. De Ieren moesten nog een onafhankelijkheidsstatuut, een Home-Rule, krijgen.

DE TWEE GROTEN

DE twee grote staatslui tijdens de regering van koningin Victoria waren de Tory-minister Disraëli en zijn tegenstander, de Whig-minister Gladstone. Zij deden wetten stemmen die de rust in Ierland moesten herstellen. Gladstone was een voorstander van de Home-Rule, maar verkreeg ze niet. Eamon de Valera, leider van de Sinn Fein beweging, stichtte de Fianna Fail partij, die in 1932 de verkiezingen won. Hij dwong Engeland er toe de onafhankelijkheid van zijn land te herkennen. Engeland behield de heerschappij over de zee.

(1) *Cipayer : Indische soldaat in Engelse dienst.*

(Wordt voortgezet.)

WEES WELKOM 1961

STEL niet uit tot morgen wat je vandaag nog doen kunt ! Daarom ga je onmiddellijk jacht maken, jacht op KUIFJE'S BONS ! Indien je je kijkers goed gebruikt, dan zal je in korte tijd een groot aantal punten kunnen sparen. Het ware trouwens jammer één gelegenheid om Kuifje's bons te sparen te laten voorbij gaan.

In ruil voor KUIFJE'S BONS krijg je de mooiste collecties : Aardrijkskunde van België en van Europa, Geschiedenis van de Wereld, Meesterwerken van de Schilderkunst, enz.

Neem dus een kloek besluit en zet de jacht op KUIFJE'S BONS in !

EEN GOEDE RAAD !

Lees onderstaande lijst aandachtig, je vindt er de namen op van al de kwaliteitsproducten met KUIFJE'S BONS !

DE KUIFJE'S BONS STAAN OP VOLGENDE KWALITEITSPRODUCTEN

VANDENHEUVEL — HACOSAN
SKI — FRANCO-SUISSE — PANA
CLE D'OR — PALMAFINA
LOMBARD COLLECTIE
PAPETERIE ARTIKELEN
VICTORIA — MATERNE
VULPEN LE TIGRE
JU'CY & WHIP — TOSELLI
PALMOLIVE — COLGATE
PROSMANS — ZWARTE KAT
NOSTA

DE LIJST VAN DE GESCHENKEN VAN DE KUIFJE'S BON

De Aardrijkskunde in kleurenfoto's :
België : Deel I : 9 reeksen van 10 chromo's
Deel II : 8 reeksen
Europa : Deel I : 10 reeksen
Deel II : 10 reeksen
plus 3 kaarten-reeksen
Deel III : 10 reeksen
Deel IV : 10 reeksen
Per reeks : 50 punten

De Geschiedenis van de Wereld :
Deel I : 11 reeksen van 15 chromo's
Deel II: 11 reeksen
Per reeks : 50 punten

De KUIFJE'S chromo's :
Vliegtuigen I : 10 reeksen
Vliegtuigen II : 10 reeksen
Luchtschepen : 6 reeksen
Automobiel : 10 reeksen
Zeevaart I : 10 reeksen
Per reeks van 6 chromo's : 100 punten

Kleuralbum 100 punten

De Meesterwerken van de Schilderkunst :
18 reeksen v. kleurenreproducties
Per reeks : 200 punten

De KUIFJE'S portefeuille 200 punten

Abonnement op 5 nummers van het weekblad KUIFJE 500 punten

De puzzle op hout 500 punten

ALBUMS :
Vliegtuigen I en II - Automobiel - Zeevaart : Getoileerd : 60 F.
Gecartonneerd : 50 F.
België I en II - Europa I, II, III en IV Per album : 29 F.
De Geschiedenis van de Wereld Deel I en II 29 F.
De Meesterwerken van de Schilderkunst. Deel I en II. 50 F.

Stuur je punten naar de KUIFJE'S BON, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel 7, of ruil ze in de KUIFJE'S WINKEL, zelfde adres. Je kan ze ook ruilen in de warenhuizen A L'INNOVATION.

CLIFTON

Horsepower werd als spion aangehoude

CHLORO EN MINIMUM GEVEN JE RENDEZ-VOUS IN HE

en de SPIONNEN

Door R. MACHEROT

Clifton is er zeker van dat Horsepower onschuldig is...

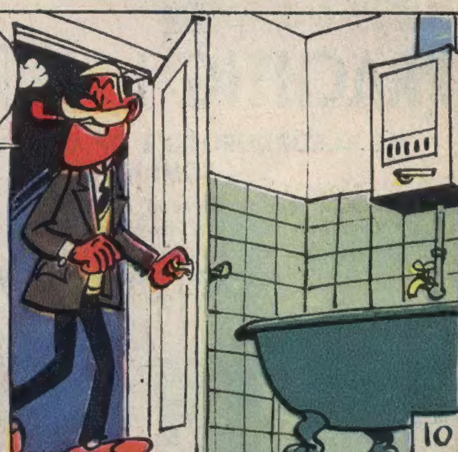

ALBUM « CHLOROPHYL TEGEN DE ZWARTE RATTEN ».

(Wordt voortgezet.)

NIEUWS... NIEUWS...

DE ZUIDPOOL

DE Belgische zomerexpeditie is op weg naar de Zuidpool. Ze is vertrokken met de boot die de derde winterexpeditie op de Koning Boudewijnbasis gaat halen.

IJsblokje, onze poolhond, heeft je reeds een en ander verklapt. We krijgen binnenkort het vervolg van z'n boeiend en grappig verhaal.

De zomerexpeditie is als volgt samengesteld : kapitein Philippe de Jemblinne de Meux, die de expeditie leidt, een cartograaf, een laborant-fotograaf, een luchtfotograaf en een piloot (voor het vliegtuig van de expeditie). Deze equipe heeft als taak, aan de hand van luchtfoto's, de landkaart van het poolgebied, waar de Belgen verblijven, op te maken.

Twee biologen bestuderen tevens de onderzeese fauna tijdens de reis van België naar de Zuidpool, doch het voornaamste werkterrein van de oceanografen ligt natuurlijk in de buurt van de poolbasis zelf.

De knappe Amerikaanse admiraal Richard B. Black vergezelt de poolvaarders als waarnemer. Admiraal Black was adjunct van admiraal Bird, de Amerikaanse pionier van de Zuidpool.

We komen weldra op dit onderwerp terug.

HET LAATSTE SNUFJE : DOGNAPPING

IN de Ver. Staten neemt hand over hand het dognapping toe. Je zal denken dat het een vergissing is en het hier om kidnapping gaat. Maar neen, hoor. Jonge knapen roven dure rashonden en eisen dan anoniem een fikse som om zo'n dier gezond aan z'n eigenaar terug te bezorgen. De dognappers rekenen er vast op, dat het gerecht — wanneer ze gevat worden — hen toch maar licht kan straffen en dat de eigenaars van dure honden negen keer op tien bereid zijn een flinke bom duiten te geven om hun hond weer te krijgen. In New York werden onlangs bij een hondenfokker tien kostbare raspoedels gestolen. De dieven eisten een losgeld van niet minder dan f 19.000. Maar, één hond wist te ontsnappen en keerde op z'n eentje naar z'n eigenaar terug. De politie werd door de hond — een echte slimmerd — op het spoor gebracht van de dieven die thans achter slot en grendel zitten.

HET GELD LIGT OP STRAAT...

STEVE FOX maakte in Jericho (Amerika) een stuk grond gelijk met een bulldozer toen hij eensklaps, vlak voor zich, een metalen doos zag blinken. Hij dacht : « Wat moet dat blikje daar ? » Hij sprong uit z'n bulldozer, raapte de doos op en bemerkte toen pas dat het deksel er vast opgeschroefd zat. Nieuwsgierig van aard, wilde hij weten « of » er iets in dat blikje zat en... ja, hoor ! Hij vond 70.000 dollar (bijna 300.000 gulden) ! Als de eigenaar zich binnen de drie jaar niet komt aanmelden (hij moet dan ook nog kunnen bewijzen dat hij wel degelijk de eigenaar is), dan is het spaarpotje voor de fortuinlijke Steve Fox.

RIK RINGERS
OPLOSSING N° 47

DE schuldige liet het mes, op het ogenblik dat het touw afbrak, per ongeluk vallen. Hij had dus de tijd niet gehad om het wapen eerst af te vegen. Vermits er op dit mes geen enkele vingerafdruk stond, was het dus in handen geweest van Kempers, die een verband droeg om z'n rechterhand. Hij was de enige die geen vingerafdruk zou nagelaten hebben. Bijgevolg is hij de moordenaar.

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toelating heeft verleend.

Het weekblad « KUIFJE » : 16e jaargang ; Lombard Uitgaven, P.H.-Spaaklaan, 1-11 (Baraplaats), Brussel 7. — P.C.R. 1909.16
Uit.-Dir. : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16.
Heliodruk : N.V. PERIODICA.

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : f 7.— per kwartaal
KUIFJE-HOLLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965
Giro 655.389.

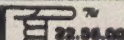
Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND
Frankrijk : DARGAUD S.A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland*	*Canada*	*Buitenland*
3 maanden	120.— F.	f 7.—	$ 2.50	130.— F.
6 maanden	230.— F.	f 14.—	$ 5.—	260.— F.
1 jaar	450.— F.	f 28.—	$ 9.—	520.— F.

PUBLICITEIT

5-1-61

PRACHTIG !

DE KLEURENFOTO'S OP DE SCHRIFTEN !

Met « ZOO » leer je duizend boeiende détails over het leven van de wilde dieren. Je kan met je kennis dan eens uitpakken, wanneer je naar de diergaarde van Antwerpen gaat.

ZOO

En bij iedere « ZOO » krijg je een KUIFJE'S BON !

NIEUWS... NIEUWS...

DE LEGENDE VAN DE H. DIMFNA

Tony Mertens, een trouwe lezer, stuurde ons een lange reportage over het dorp Geel in de Antwerpse Kempen. Hij schrijft : « De mensen glimlachen meestal meewarig wanneer men over Geel spreekt. Dat is glad verkeerd. Geel is een « barmhartige stad » waar krankzinnigen worden verpleegd. De zieken wonen bij de burgers en worden met de beste zorgen omringd. Te Geel wordt de H. Dimfna vereerd en ik wil je de legende van die heilige even vertellen ». Wij laten dus Tony aan het woord :

ONGEVEER 600 jaar na Jezus-Christus heerste er over Ierland een heidense koning. Hij was gehuwd met een vrouw die beroemd was om haar schoonheid. Zij hadden slechts één dochter die zeer verstandig en mooi was. Zij liet zich bekeren en nadat zij het doopsel ontvangen had, wijdde Dimfna zich aan de dienst des Heren en leefde zeer godvruchtig. De mooie koningin stierf en daar was de koning zeer bedroefd om. Een van zijn hovelingen raadde hem aan een tweede vrouw, gelijkend op zijn eerste, in al de gewesten van zijn rijk te gaan zoeken. De ridders doorkruisten het land doch keerden met lege handen terug. De legende wil, dat de duivel toen de koning aanraadde om zijn eigen dochter te huwen. Dimfna wilde het voorstel van haar vader echter niet aanvaarden en vluchtte samen met de priester Gerebernus en een hoveling. Met Gods hulp bereikten ze Antwerpen, waar ze een tijdlang verbleven. Ten slotte vestigden zij zich in Geel, een dorpje van ongeveer 15 huizen. Toen de koning de vlucht van zijn dochter vernam, ontstak hij in een vreselijke woede. Hij besloot van haar op te zoeken. De zeelui die het schip waarmee Dimfna ontvlucht was hadden bestuurd, verraadden haar schuilplaats. Vanuit de Scheldestad zocht de koning heel de omgeving af en vond zijn dochter en haar gezelschap in het Kempisch dorpje. Dimfna weigerde mee terug naar haar land te gaan. Radeloos, beval de koning aan zijn hovelingen zijn dochter en haar dienaren te onthoofden. Deze onthoofdden Gerebernus en de dienaar, maar weigerden echter van hun handen met koninklijk bloed te bezoedelen. Ten einde raad, greep de koning zijn zwaard en onthoofde zelf zijn dochter. De Gelenaren begroeven de lijken van de drie martelaars. De mare van deze dood deed de ronde en er kwamen bedevaarders toegestroomd om op het graf te bidden.

In de loop van de geschiedenis werden de kisten van de H. Dimfna en de H. Gerebernus meermaals gestolen. De kist van de H. Dimfna kon slechts naar de kerk teruggebracht worden op een wagentje, getrokken door een kalfje en geleid door de krankzinnige zoon van een oude dorpsvrouw.

De feestdag van de H. Dimfna wordt op 15 mei gevierd en die dag gaat er een mooie processie uit in Geel. Om de 25 jaar is er een jubeljaar, dat met grootse plechtigheden gepaard gaat.

ANTHONY

AAN DE GRENS VAN INDIE

Die film moet je absoluut zien !

Neem deel aan de

GROTE PRIJSVRAAG

(Lees alle details in Kuifje Nr 50)

Je kan

EEN REIS NAAR INDIA

winnen

met de

AIR-INDIA

LEES IN ONS VOLGEND NUMMER :

DE RIDDERS VAN WITLA

Je zal gieren met de grappige lotgevallen van drie leuke helden : Knotwilg, Lijstervink en Egel !

DE IDEALE PROPERHEID VAN DE JONGELUI 1961

Wat een schuim...
Wat een schuim...
Met

PALMOLIVE

de zachtste van alle zepen
zal je steeds netjes zijn !

met KUIFJE'S BONS

Schitterend witte tanden
frisse adem !
De tandpasta

COLGATE

met Gardol
verzorgt je
tanden
uitstekend!

met
KUIFJE'S BONS

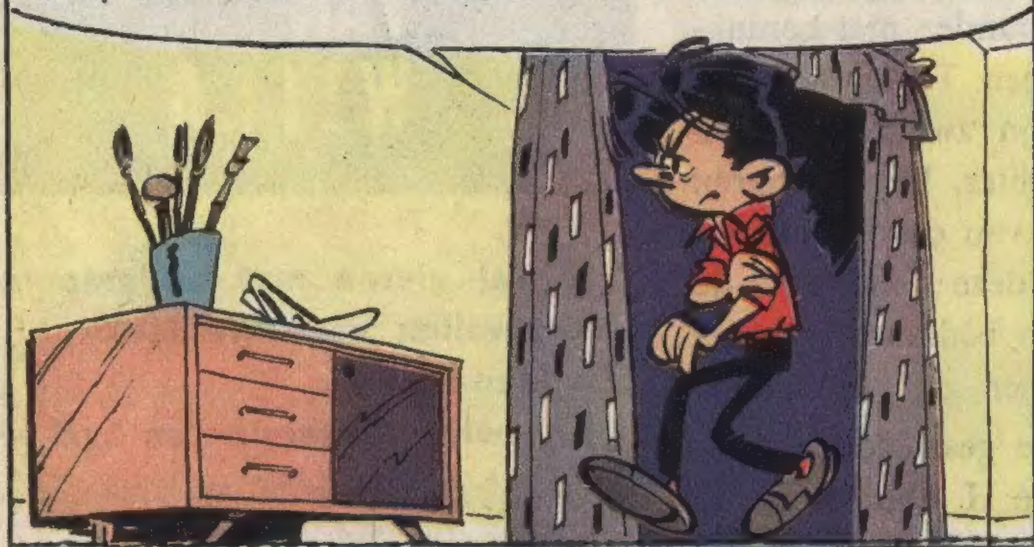
TON en TINNEKE

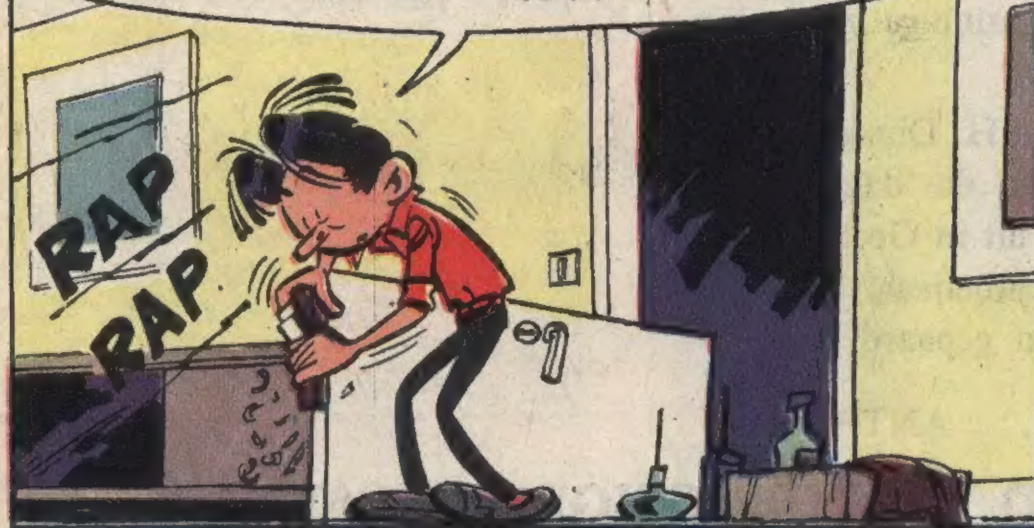
TON IS MOE !

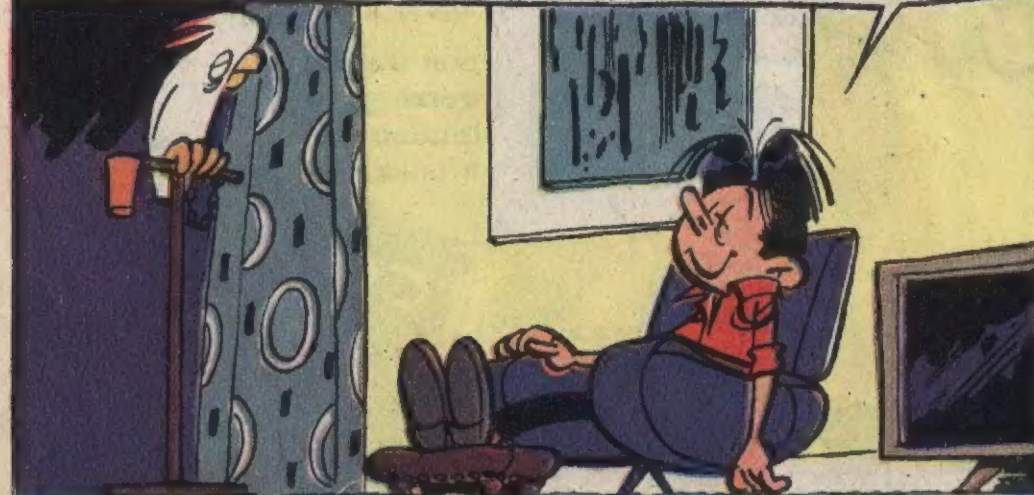

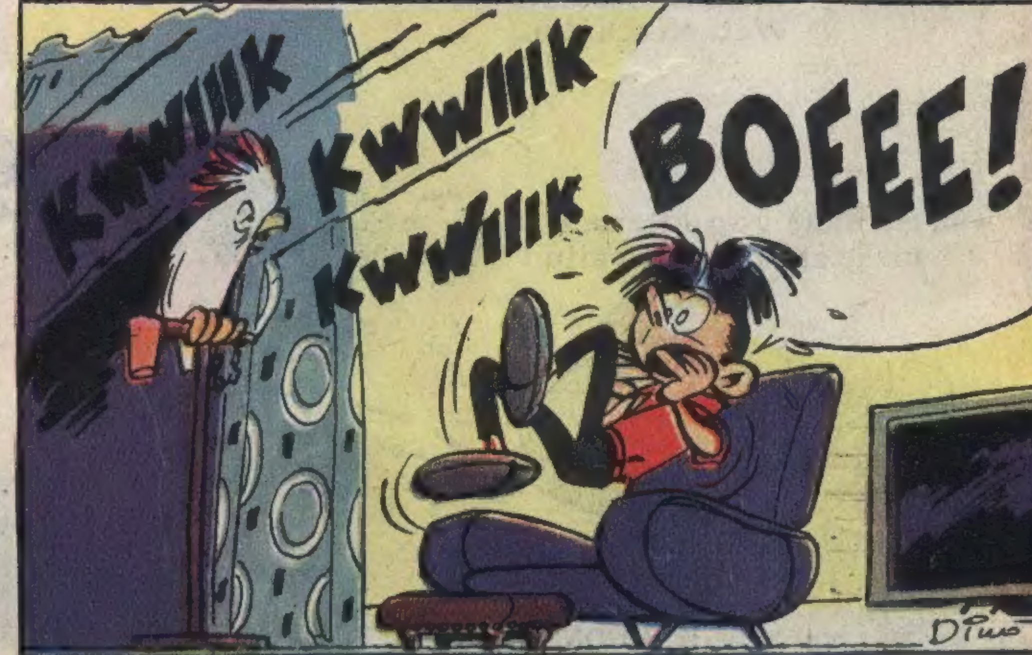

Je lacht tranen met de avonturen van Ton en Tinneke in het album : 60 AVONTUREN VAN TON EN TINNEKE.